

CESTA 1. DÍL

UČEDNICTVÍ
JEDEN NA JEDNOHO

© 2013 Steve McCoy Všechna práva vyhrazena.
KOPÍROVAT POUZE SE SVOLENÍM

originál: smallcircle.com
překlad: cb.cz/cesta

BIBLE, Český ekumenický překlad ©
Podle textu, který byl revidován v letech 1998 – 2000.
Vydání 22. (13. opravené), Česká Biblická společnost.
Všechna práva vyhrazena

ZAČÍNÁME...

Materiály Cesta jsou překladem z anglického originálu Xchange.
Více o originálu naleznete na stránkách smallcircle.com

Více informací o překladu naleznete na stránkách www.cb.cz/cesta

PÁR SLOV NA ZAČÁTEK

TRÉNINK

**BŮH VYZÝVÁ VEDOUCÍ,
„ABY SVÉ VYVOLENÉ DOKONALE PŘIPRAVILI K DÍLU SLUŽBY“.**

Právě se vám dostal do ruky nástroj k přípravě vašich vyvolených učedníků do služby. Tento nástroj není nikdy zaručeně cílem vaší služby. Je ale důležitý, protože vám může posloužit jako pomůcka pro dosažení onoho cíle. A co je cílem vaší služby?

Učednictví - vztah mezi vámi a vaším učedníkem, jehož výsledkem je duchovní růst a proměněný život.

EFEZSKÝM 4:12

Většina nástrojů, které v životě používáme, má svůj návod k použití. Ovšem problém s návody je ten, že jsou příliš rozsáhlé. Zahrnují nás kvanty informací, díky kterým je šance na to, že si z nich něco zapamatujeme, velmi nízká.

V NÁSTROJI **CESTA** SE K TOMU SNAŽÍME PŘISTUPOVAT JINAK

Na stránkách smallcircle.com jsou k dispozici často kladené otázky (FAQs), které si můžete projít snadno podle témat, která vás zajímají. Namísto tlustého manuálu se snažíme rozvrstvit trénink do jednotlivých kapitol tak, abyste se mohli připravovat průběžně ze setkání na setkání. Před každou kapitolou najdete stránku s názvem **Průvodcův průvodce**.

Nahlížejte na sekci **Průvodcův průvodce** jako na svého kouče. Najdete v ní přehled kapitoly, napoví vám, na co si dát pozor, nasměruje vás na konkrétní věci, za které se můžete modlit atd. Váš učedník má v knize obdobnou stránku nazvanou **Učedníkův průvodce**.

Detailní popis jednotlivých částí sekcí **Průvodcův průvodce** a **Učedníkův průvodce** najdete na následující stránce. Navíc zde najdete ukázkou nástroje Index, který vám pomůže sledovat, jak s vaším učedníkem postupujete skrze materiál Cesta (Index je ke stažení na stránkách smallcircle.com).

Pokud byste se kdykoliv ztratili, neváhejte nás kontaktovat, rádi vám pomůžeme.
Kontakty najdete na stránce: www.cb.cz/cesta

CHYSTÁTE SE VYDAT NA CESTU, KTERÁ PROMĚŇUJE LIDSKÉ ŽIVOTY, NA CESTU, NA KTEROU VÁS VOLÁ JEŽÍŠ. DRŽÍTE V RUCE NÁSTROJ, KTERÝ VÁM V TOM MŮŽE POMOCI. NYNÍ SE PLNĚ SPOLÉHEJTE NA BOHA, ŽE VÁS VYZBROJÍ MOCÍ DUCHA SVATÉHO.

JDĚTE A ZÍSKÁVEJTE UČEDNÍKY.

Zde je stručný popis jednotlivých částí stránky **PRŮVODCŮV PRŮVODCE**.

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Tato sekce vám pomůže pochopit, co je hlavním tématem následující kapitoly. Je to takový zhuštěný obsah kapitoly. Část **ZAMĚŘENÍ KAPITOLY** slouží jako Polárka každé kapitoly, aby vám pomohla udržet správný směr a zaměřit se na hlavní myšlenku kapitoly. V průběhu vašeho setkání se může stát, že na povrch začnou vyplouvat různá témata, mít zaměření jedním směrem může být obrovskou pomocí.

RADA NA ZAČÁTEK

Když se setkáváme s lidmi, často jsou okolo nás pasti, do kterých můžeme snadno spadnout, nejsme-li dostatečně obezřetní. Pár příkladů pro představu: předbíhání do tématu, které ještě není tématem naší kapitoly, otevírání teologické Pandořiny skříňky, kterou nezvládnete zavřít, nátlak na otevírání osobních věcí atd. **RADA NA ZAČÁTEK** může být obrovskou pomocí před tím, než začnete probírat další kapitolu.

LABORKA

Každá kapitola z Cesty má i laborku, což je praktické cvičení, které pomůže vašemu učeníkovi lépe pochopit probírané téma a aplikovat ho do svého života. V části **LABORKA** najdete popis, co vás čeká za úkol a co si z něj může učeník vzít. Pamatujte na to, že učeník záměrně o těchto laborkách dopředu neví.

STARTÉR

Spousta lidí nemá žádnou zkušenost s psaním deníku. Sekce **STARTÉR** nabízí možnosti, jak si začít psát své myšlenky na prázdnou stranu s nadpisem Příběh na konci každé kapitoly. Tato část je volitelná. Učeník i průvodce si mohou zapisovat cokoliv a jakkoliv budou chtít. Ale protože je pro mnohé psaní deníku něco neobvyklého, je dobré dát tomu šanci, možná budete sami překvapeni, jak přínosné to pro vás bude.

UČEDNÍKŮV ÚKOL

K pracovnímu sešitu dostane učeník navíc i list s názvem **UČEDNÍKŮV PRŮVODCE**, který obsahuje biblický verš k zapamatování a volitelné čtení. Oba tyto prvky jsou také v **PRŮVODCI PRŮVODCE**. Je skvělé, když si na svém putování programem Cesta nastavíte model, kdy si vy i váš učeník zapamatujete ke každé lekci jeden verš z paměti. Nejen, že to je něco, co může váš učeník napodobovat, ale memorování Božího slova je účinná disciplína, kterou bychom měli praktikovat všichni, nehledě na to, jak dlouho chodíme s Kristem.

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

Všichni z nás můžeme uvíznout v pasti prázdných modliteb, aniž bychom si toho vůbec všimli. Pokud chceme, aby byl náš čas strávený v programu Cesta efektivní, bude modlitba nezbytná. A proto se chceme modlit konkrétně. Pokud se modlíme jen obecně, nebo jen tak náhodně, často padáme do pasti prázdných, bezmyšlenkovitých, bezobsažných nebo dokonce pořád stejných modliteb. Sekce **MODLITEBNÍ NÁMĚTY** obsahuje oblasti, za které se můžete u svého učeníka modlit.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

Abychom se vyhnuli nezáživnému stylu procházení materiálů stylem „Co jsi vyplnil do otázky číslo tři?“, připravili jsme vám ke každé kapitole jednu zajímavě položenou, mírně provokativní otázku, která může rozpoutat diskusi. Tato otázka je položena tak, aby se dotýkala podstaty kapitoly – aby pomohla přetavit tištěný materiál do každodenního života zábavnou formou. Váš učeník tuto otázku ve své knize nemá, aby vaše setkání byla stále živá a spontánní.

ROZCESTNÍK

Do další kapitoly byste se měli vrhnout teprve tehdy, když váš učeník plně pochopil myšlenky probírané kapitoly. **ROZCESTNÍK** je nástroj, který vám ukáže, zda máte strávit ještě trochu času s probíranou kapitolou, nebo zda můžete jít dál.

Zde je stručný popis jednotlivých částí stránky **UČEDNÍKŮV PRŮVODCE**, kterou najde váš učeník ve své knížce před každou kapitolou.

STARTÉR

V této sekci jsou pro učeníka vypsány možnosti, jak může začít psát své poznatky, zážitky a dojmy na volnou stránku Příběh, kterou má na konci každé kapitoly. Jsou to však jen doporučení, váš učeník může tuto stranu využít, jakkoliv bude chtít.

VERŠ NAZPAMĚŤ

V této sekci je jednoduše pouze biblický verš k zapamatování. David se zmiňuje, že si „uchovává Boží řeč ve svém srdci“ (Žalm 119:10), aby nehřešil proti Bohu. Memorování Božího slova je mocný nástroj, který může být použit v duchovním boji – Ježíš také citoval Boží slovo, když byl pokoušen na poušti.

VOLITELNÉ ČTENÍ

Někteří učeníci se chtějí zavrtat trochu hlouběji do Božího slova, a právě pro ně je tu sekce **VOLITELNÉ ČTENÍ**, kde mají další biblické texty k danému tématu. Tato část je čistě dobrovolná.

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

Stejně tak jako má průvodce konkrétní modlitební oblasti, má i učeník vypsane konkrétní oblasti, za které se může modlit. Pro některé učeníky může být modlitba relativně nová věc, a i pro mnohé zralejší křesťany mohou být tyto detaily pomocí pro konkrétnější modlitby.

ROZCESTNÍK

Ježíš často vyučoval tak, že kladl otázky jejich prostřednictvím vedl lidi ke konkrétním závěrům. Část rozcestník obsahuje otázky pro učeníka, které mu mohou pomoci zrevidovat, jestli si osvojil pravdy z každé kapitoly.

Zde je ukázka, jak může být využit nástroj **PROGRES** ke sledování pokroku vašeho učeníka, při procházení jednotlivých kapitol.

PROGRES

KAPITOLA	DATUM SETKÁNÍ	POZNÁMKY K SETKÁNÍ
0.1	26.11.2018	<i>Honza sdílel hodně věcí o své rodině. Popisoval, jak vztahy v rodině ovlivnily různé další vztahy v průběhu života. To, že jsme probrali smysl toho, proč jsme stvořeni, bylo pro Honzu užitečné. Možná to bude hrát nějakou roli v tom, jak se vidí a jak buduje vztahy s druhými.</i>

Každá kapitola Cesty má několik částí (Průvodcův průvodce, Úvod, Pracovní sešit atd.). To se na první pohled může zdát poněkud odrazující, ale poté, co projdete pár kapitol, vám začne tento model dávat smysl a naladíte se na jeho vlnu. Vzhledem k tomu, že jste na začátku, pokusíme se vám popsat, jak používat jednotlivé části.

CO UDĚLAT PŘED TÍM, NEŽ SE SETKÁTE?

Než budete mít s vaším učedníkem další setkání, musíte nejprve **VYHODNOTIT**, jestli je váš učedník připravený postoupit do další kapitoly. Není to žádná kritika vašeho učedníka, jestli je dobrý, nebo špatný. Je to naopak základ učednictví. Učednictví není závod o to, kdo doběhne jako první. Pokud cítíte, že je třeba ještě chvíli setrvat v nějaké kapitole a probrat ještě nějaké věci, neváhejte a zůstaňte tam.

Pročtete si část **PRŮVODCŮV PRŮVODCE**, abyste věděli, jaké je téma a zaměření další kapitoly.

V průběhu týdnů, které předcházejí vašemu dalšímu setkání, využijte část **MODLITEBNÍCH NÁMĚTŮ**, které vám pomohou modlit se za konkrétní oblasti života vašeho učedníka.

PŘIPRAVTE SE!

Přečtete si Úvod ke kapitole. (Některé kapitoly mají navíc na stránkách www.smallcircle.com v sekci video speciální umělecky ztvárněná videa k tématu.)

VYPLŇTE KAPITOLU (můžete to udělat najednou, nebo po částech v různých dnech). Při vyplňování myslíte na vašeho učedníka – co vám probíhá hlavou, když procházíte kapitolou, co by mohlo být nějakým způsobem osobní pro vašeho učedníka?

ZAPAMATUJTE SI VERŠ – pamatujte na to, že můžete předávat jenom to, co sami děláte – pokud tedy neprojdete kapitolou, nemodlíte se, nepamatujete si verš a nepíšete si svůj deník, nemůžete očekávat, že bude váš učedník dělat některé z těchto věcí sám od sebe.

VOLITELNÉ ČTENÍ je doopravdy volitelné.

Předtím, než se sejdete, musíte si **PŘIPRAVIT LABORKU** a vše, co na ni budete potřebovat. To najdete vždy na stránce **PRŮVODCŮV PRŮVODCE** před každou kapitolou. Důležité je, že některé laborky budou vyžadovat přípravu několik týdnů dopředu. Jako například laborka ke kapitole 0.4, upozorní vás na to ale laborka v kapitole 0.2. Potom například laborku 1.3 musíte probrat s vaším učedníkem během kapitoly 1.2 a tak dále...

VYHODNOTIT

**PROČÍST SI
PRŮVODCŮV PRŮVODCE**

MODLIT SE

PŘEČÍST ÚVOD

**VYPLNIT
KAPITOLU**

**ZAPAMATOVAT SI
VERŠ**

**VOLITELNÉ
ČTENÍ**

**PŘIPRAVIT SI
LABORKU**

PÁR SLOV NA ZAČÁTEK

CO DĚLAT, KDYŽ SE SETKÁTE?

Když se setkáte, **ZAČNĚTE S MODLITBOU** – váš společný čas je výjimečný. Nemodlete se jen proto, že by se to mělo dělat – pozvěte do vašeho setkání Ducha svatého, aby konal to, co vy nedokážete.

Vypíchněte některé myšlenky z **KAPITOLY** – něco, co vám připadá důležité, a obzvlášť to, co vám přijde, že by mohlo být důležité pro vašeho učedníka. Zkuste se vyhnout procházení všech otázek – mohlo by to působit suše a akademicky – nejsme přeci ve škole. Zeptejte se vašeho učedníka, které části z **KAPITOLY** pro něj byly zajímavé, nové nebo se kterými měl problém.

Položte svému učedníkovi **PROVOKATIVNÍ OTÁZKU**. Tyto otázky jsou formulovány tak, aby se nad nimi mohl váš učedník zamyslet a aby rozpoutaly diskusi o daném tématu.

Buďte si navzájem vykazatelní s **VERŠEM NAZPAMĚŤ**. Může se to zdát trochu pedantické, ale zkuste říkat tyto verše nahlas jeden druhému – pomáhá to vzájemné vykazatelnosti.

Zakomponujte do vašeho setkání **LABORKU**. Většinou by měla být někdy ke konci vašeho setkání, protože slouží jako poslední dílek puzzle k ucelení celého obrazu. Někdy ale bude přirozeně na začátku (jako třeba vaše setkání na hřbitově v kapitole 0.5).

Nechte si nějaký čas z vašeho setkání pro **OSOBNÍ ČAS**, rozhovor o životě. Učednictví není jen o tom, že spolu procházíte materiály! Ve skutečnosti je moc fajn strávit víc než jedno setkání na jednu kapitolu. Chcete totiž postupně pronikat do života vašeho učedníka – jeho vztahu s Bohem, s jeho partnerem, s jeho dětmi (pokud nějaké má), v práci atd. Dejte těmto tématům volný průběh.

Na konci vašeho setkání vyhodnoťte, potřebujete-li strávit ještě nějaký čas v probírané kapitole (na základě sekce **ROZCESTNÍK**). Pokud bude váš učedník připravený na to, jít dál, dejte mu za úkol prostudovat do příštího setkání další kapitolu.

Zakončete vaše setkání **MODLITBOU** (ať už ji povedete vy, nebo váš učedník, nebo oba dva). Záměrně v ní zmiňte konkrétní věci z vašeho života i ze života vašeho učedníka.

ZAČNĚTE
MODLITBOUPROJDĚTE
KAPITOLUPROVOKATIVNÍ
OTÁZKA

VERŠ NAZPAMĚŤ

LABORKA

OSOBNÍ ČAS

ROZCESTNÍK

MODLITBA

PRŮVODCŮV PRŮVODCE

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Na první stránce Bible se dozvídáme, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu. Bible nám ukazuje, že Bůh je ve své podstatě vztahový (Otec, Syn a Duch svatý). To je obraz, podle kterého jsme byli stvořeni.

V této kapitole si klademe běžnou otázku: „Proč jsme vůbec na této planetě?“ Jinými slovy, co je smysl našeho života, pro který nás Bůh stvořil? Jednoduchá odpověď na tuto otázku je: Byli jsme stvořeni pro vztahy – konkrétně pro blízké, duchovní vztahy – s Bohem a ostatními lidmi.

Toto uvědomění udává tón pro celé naše putování procesem učednictví – všechno se odvíjí od této ústřední reality.

RADA NA ZAČÁTEK

Tato kapitola představuje Boha od počátku jako Trojici (Otec, Syn a Duch svatý), což je myšlenka, která je pro nás lidi záhadou a je nebožné ji jakkoliv lidsky zpracovat. Nezasekněte se na tom, že se ji budete snažit vysvětlit – obzvláště hned na začátku. Soustřeďte se na hlavní věc.

Dále hned na začátku chcete vybudovat návyk vykazatelnosti. Před tím, než se poprvé setkáte s vaším učedníkem, měli byste mu dát podklady k první kapitole (0.1). Když se sejdete, popovídejte si o kapitole, a pokud zjistíte, že si váš učedník kapitolu neprošel, neměli byste pokračovat dál, dokud to neudělá. Dejte jasně najevo, že jsou zde jistá očekávání.

Může se to zdát poněkud přísné, ale je nutné si uvědomit, že disciplína je důležitou a nezbytnou součástí učednictví. A buďte přísní i k sobě, pokud nebudete, budete učit své učedníky, že napůl upečený chléb je vlastně taky dobrý. Pokud děláme zkratky v běhu na dlouhou trať, uniknou nám zásadní momenty, které vedou k tomu, abychom si uvědomili, co znamená stát se opravdovým následovníkem Krista.

LABORKA

První laborka může mnohé odhalit – dozvíte se spoustu věcí o tom druhém, když bude mluvit o své rodině a o tom, jak vyrůstal. Buďte citliví na to, jak hodně do hloubky můžete sondovat – některé rodinné situace mohou být těžké a bolestivé. Pokud jste teprve na začátku vztahu s vaším učedníkem, může trvat nějakou dobu, než se s vámi bude cítit dostatečně v bezpečí na to, aby otevřel dveře svého srdce dokořán. První laborka je následující:

Oba dva přineste na vaše setkání fotky ze svého dětství – zeptejte se na charakterové vlastnosti vašeho učedníka, jeho fyzické rysy – po kom je má? Po mámě? Tátovi? Prarodičích? Popovídejte si o vašich charakterech – v jakých situacích se chováte stejně jako vaši rodiče? Které věci byly ve vašem dětství dobré? Které byly naopak složité? Mluvili jste ve vaší rodině o Bohu? Jaké máte duchovní zkušenosti z vaší rodiny (pokud nějaké byly...)?

STARTÉR

Doporučené myšlenky, kterými začít:

Jak v sobě vidím Boží obraz?

Jedna z největších překážek v mém vztahu s Bohem je...

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. *Žalmy 139:13-14*

VOLITELNÉ ČTENÍ

Jan 17:24, 1. Korintským 8:3, 1. Janův 4:16, Žalmy 139:13-18, Žalmy 136:26, Skutky 17:24-29, Římanům 8:29, 1. Janův 4:8, Job 10:9-12, Žalmy 71:6, Žalmy 104:24, Žalmy 100:3, Izajáš 64:8

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Modlete se za tento nový vztah mezi vámi a vaším učedníkem – za to, aby mezi vámi Bůh v průběhu vašich setkávání vybudoval vzájemnou důvěru a otevřenost.
- Modlete se za to, aby Bůh byl přítomný ve vašich setkáních a zjevoval pravdu. My můžeme pravdu jen prezentovat, ale pouze Bůh ji může zjevit v srdci člověka.
- Modlete se za to, aby byl váš učedník schopný oddělit jakékoliv špatné zkušenosti z jeho minulosti od obrazu Boha. Pokud v této oblasti zápasí, modlete se za to, aby Bůh začal uzdravovat a opravovat tento obraz.
- Modlete se za citlivost pro to, jak hluboko jít v rozhovorech teď na začátku.
- Modlete se za svou osobní cestu s Kristem – abyste byl(a) schopný(á) žít život, který je dobrým svědectvím o Boží lásce, abyste byl(a) upřímný(á) v oblastech, které chcete, aby Bůh posílil.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEPTEJTE SE VAŠEHO UČEDNÍKA:

Představ si, že natáčíš film o výzvách, které prožíváš ve vztazích. Jak by se tento film jmenoval?

Dejte svému učedníkovi nějaký čas na rozmyšlenou a potom od něj zkuste zjistit, proč odpověděl na otázku tak, jak odpověděl. Zkuste se vrátit zpět k jádru této kapitoly: Byli jsme stvořeni k tomu, abychom žili v blízkých a osobních vztazích s Bohem a ostatními lidmi.

ROZCESTNÍK

Nášim jasným záměrem bylo sdělit, jak cenné vztahy jsou a proč jsme nejvíce naplněni tehdy, jsou-li tyto vztahy zdravé a láskyplné. Ujistěte se, že váš učedník přijal smysl jeho stvoření. Chceme sdělit, že přestože teprve začínáme kurz, jehož prostřednictvím se naučíme spoustu věcí, všechny se točí okolo jedné nejdůležitější věci: *okolo vztahů*.

ÚVOD

“VŠECHNO MÁ SVŮJ ZAČÁTEK”

Pochopit začátek je důležité, protože ono pochopení nám poskytuje odpověď na zásadní otázku „Proč?“. Zkoumání začátku často odhaluje smýšlení autora.

Stejně jako všechno okolo nás, tak i lidé mají svůj počátek. Chápání srdce Stvořitele a jeho důvodů pro naše stvoření nám pomáhá odpovědět na otázku „Proč?“. Navrácení se k momentu v dějinách, kdy byl stvořen první člověk, je pro nás nezbytné k tomu, abychom vůbec byli schopni odhalit smysl toho, proč jsme na této planetě.

Když se podíváme na levý konec pravítka, čísla začínají nulou, tedy nikoliv číslem jedna. Počátek lidstva je zaznamenán na úplném začátku Bible. V 1. kapitole Genesis vidíme, jak Bůh stvořil prvního člověka – Adama.

TOTO MŮŽEME NAZVAT JAKO BOD NULA.

V bodě nula Bůh, Stvořitel, vyjadřuje svůj záměr pro stvoření člověka. Bůh říká tato slova: *“Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.”* I když je to velmi hluboké prohlášení, nezabíhejme příliš do detailů a zkusme to brát jako fakt, neboť jsme teprve na začátku naší cesty. Jádrem tohoto prohlášení je to, že Bůh je ve své podstatě vztahový.

GENESIS 1:26

A MY JSME STVOŘENI JAKO OBRAZ BOŽÍ VZTAHOVOSTI.

Když začínáme číst Bibli, tedy o začátcích vztahu Boha s Adamem, vidíme jisté schéma, které se opakuje od začátku až do konce. Bůh vyjadřuje hlubokou touhu po tom, mít s námi vztah, a po tom, abychom my měli vztahy mezi sebou navzájem. A nejen ledajaké vztahy, ale *duchovní a blízké* vztahy.

Největší důkaz této skutečnosti je vidět v životě Ježíše Krista. Jako příklad vztahového obrazu Boha, ve kterém jsme stvořeni, vykresluje pisatel evangelia Jan obraz vztahu mezi Ježíšem a Otcem. Jan začíná svůj příběh následovně: **Na počátku** (stejně jako začíná Bible) **bylo Slovo** (což je jméno pro Ježíše) ... **to Slovo bylo u Boha**.

JAN 1:1

Tento obraz se bude ještě rozvíjet a vybarvovat, budeme-li prozkoumávat hloubku vztahu, který měl Ježíš s Otcem ještě před tím, než byl do Adama vdechnut život. A čím dál budeme putovat do porozumění Bible, uvidíme a budeme postupně více chápat, že Bůh je jediný, a přesto Otec, Syn a Duch svatý.

STEJNĚ TAK, JAK JE TATO MYŠLENKA HLUBOKÁ, JE ZÁROVEŇ PROSTÁ: **BŮH JE VE SVÉ PODSTATĚ VZTAHOVÝ.**

Ježíš je vyvrcholením Boží touhy po vztahu s námi. *„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.”* Nemáme Boha, který by se distancoval od lidí, které stvořil. Není pochyb o tom, že obraz Boha je neměnný napříč dějinami. A to obraz Boha, který vynakládá veškeré úsilí na to, aby nám mohl být nablízku a mít s námi vztah.

JAN 1:14

A jak to odpovídá na naši otázku: Proč jsme byli stvořeni? Když víme, že jsme stvořeni jako obraz Boží, náš cíl je určen.

JSME STVOŘENI PRO VZTAHY *STEJNĚ JAKO BŮH.*

TO JE SMYSL TOHO, PROČ JSME BYLI STVOŘENI, I DŮVOD PRO TO, PROČ JSME NA TÉTO PLANETĚ.

Jan zaznamenal Ježíšovu modlitbu, když se blížil ke sklonku svého života. Kristus nás zahrnuje do své modlitby na této křižovatce života, když se modlí za ty, kteří věří v budoucnost. V této modlitbě je smysl našeho bytí na této zemi znovu zdůrazněn. Ježíš se v tu chvíli mohl modlit za spousty věcí, ale fakt je ten, že se modlil za jednu jedinou věc: za nás a za to, abychom žili ve vztahu.

**„... ABY VŠICHNI BYLI JEDNO JAKO TY, OTČE,
VE MNĚ A JÁ V TOBĚ, ABY I ONI BYLI V NÁS...”**

JAN 17:21

Jeho modlitba za nás je celá o blízkém, duchovním vztahu. Ježíš se modlí za to, abychom žili naplno tím, pro co jsme byli stvořeni.

**DŮVOD PROČ KRISTUS TOUŽÍ PO TOM, ABYCHOM ŽILI TAKOVÉ ŽIVOTY, JE, ŽE SI PLNĚ UVĚDOMUJE, ŽE
KDYŽ NEŽIJEME V BLÍZKÉM DUCHOVNÍM VZTAHU,
TAK SE STÁVÁ NÁŠ ŽIVOT BEZVÝZNAMNÝM, NICOTNÝM A PRÁZDNÝM.**

Život, který je beze smyslu, se stává zkaženým a zatuchlým.

Když žijeme život, k jakému nás Bůh stvořil, začne náš život prostupovat jazz. Začínáme ožívat. Život nám začíná připadat smysluplný. Proto se za to Kristus modlil! Říká svému Otci: „Chci, aby vnímali a chápali každodenní jazz, život i dobrodružství.“ A když jsme s ním v blízkém vztahu, tak to je přesně to, co zakoušíme.

**A TAK VŠECHNO ZAČALO NA JEDNOM MÍSTĚ ...
NA ÚPLNÉM POČÁTKU ... V BODU NULA.**

POZNÁMKY

KAPITOLA

1

Snažit se pochopit, co se dělo s Bohem před stvořením světa, je něco jako snažit se spočítat všechna zrnka písku ze všech pláží na celém světě. Některé věci jsou prostě za hranicemi lidských schopností.

ALE PŘESTO VIDÍME ALESPON STŘÍPKY.

Bible nám říká, že Ježíš „často odcházel na opuštěná místa a modlil se“. Má to ale háček: Nevíme, jaký obsah měly tyto rozhovory s Otcem. Je však jedna modlitba, kterou přeci jen můžeme slyšet. Tato modlitba zní na sklonku Ježíšova života a je to úžasný dar, který nám evangelista Jan zanechal.

V této modlitbě nám Ježíš odhaluje pohled na to, jaké to bylo před stvořením – tedy co se stalo před tím, než Bůh svým slovem stvořil svět. Ale záleží vůbec na tom, abychom věděli, co se dělo před stvořením světa? Záleží, a to hodně!

HLAVNĚ PROTO, ŽE NÁM ZDE JEŽÍŠ DÁVÁ VHLED DO VZTAHU MEZI NÍM A OTCEM.

JAN 17:5, JAN 17:24

Popiš vztah, který měl Ježíš se svým Otcem před stvořením.

LUKÁŠ 3:21-22

Nyní se zaměř na čas, kdy Ježíš chodil po této planetě. Jak popisuje Otec jeho vztah s Kristem?

JAN 16:28

Zde vidíme, jak se kruh uzavírá. Popiš, co vidíš.

Uceluje se ti smysl tohoto vztahu, kterým je spojení mezi Otcem a Ježíšem? To je ten duchovní genetický kód, který v tobě je. Byl jsi stvořen, abys byl podobný Bohu – což znamená být jako Bůh.

I ŘEKL BŮH: “UČIŇME ČLOVĚKA, ABY BYL NAŠÍM OBRAZEM PODLE NAŠÍ PODOBY...”

GENESIS 1:26

BYL JSI STVOŘEN JAKO VZTAHOVÁ BYTOST.

Není neobvyklé pro adoptované děti, že mají touhu hledat své biologické rodiče. Důvod je prostý – *snaží se propojit se se svými kořeny, aby si dokázali vysvětlit to, kým jsou.*

Country zpěvačka Faith Hill byla adoptovaná a v průběhu života se rozhodla najít své biologické rodiče. V jednom rozhovoru Faith řekla, že jeden z důvodů ke hledání bylo najít, odkud se v ní bere její vášeň pro hudbu. Také řekla, že si při setkání se svou biologickou matkou všimla, že mají stejnou chůzi.

HONBA ZA NAŠÍ MINULOSTÍ VRHÁ SVĚTLO NA NAŠÍ PŘÍTOMNOST.

Ježíš byl jednou vyzván k tomu, aby označil nejdůležitější místo v Písmu. Určitě měl spoustu míst, která mohl zvolit...

MATOUŠ 22:34-40

V souvislosti s tím, že víme, pro co jsme byli stvořeni: Proč dává Ježíšova odpověď smysl?

NA SKLONKU SVÉHO ŽIVOTA SE JEŽÍŠ MODLÍ ZA NÁS:

**„NEPROSÍM VŠAK JEN ZA NĚ (JEHO UČEDNÍKY), ALE I ZA TY,
KTERÍ SKRZE JEJICH SLOVO VE MNE UVĚŘÍ (ZA NÁS); ABY
VŠICHNI BYLI JEDNO JAKO TY, OTČE, VE MNĚ A JÁ V TOBĚ, ABY
I ONI BYLI V NÁS, ABY TAK SVĚT UVĚŘIL, ŽE JSI MĚ POSLAL.“**

JAN 17:20-21

Za jaké dva vztahy se zde Ježíš modlí?

Proč si myslíš, že je stěžejním prvkem Ježíšovi modlitby to, abychom byli ve vztahu?

**STEJNĚ JAKO JE BOŽÍ PODSTATA MÍT VZTAH, BYL JSI I TY STVOŘEN K TOMU, ABYS MĚL VZTAHY.
NEJVĚŠTÍ PŘIKÁZÁNÍ MÁ CO DO ČINĚNÍ SE VZTAHY.
JEDINÁ VĚC, ZA KTEROU SE JEŽÍŠ MODLÍ, JE TA, ABYCHOM MĚLI VZTAHY.**

Jak tohle všechno mění tvůj pohled na sebe sama?

Jak to ovlivňuje tvůj pohled na svět okolo tebe?

Vztah mezi Ježíšem a Otcem nebyl mělký, byl to dlouhotrvající a hluboký vztah. Všichni jsme byli stvořeni k tomu, abychom měli stejný vztah. Ale zvaž toto rčení: „*Nikdo nemůže mít tento vztah se všemi, ale každý ho může mít s někým.*“ Co si o tom myslíš?

PŘÍB

[illegible]

POZOR: Podívejte se na LABORKU v kapitole 0.4 – Měli byste ji začít připravovat už teď!

DRUHÝ BOD NULA

PRŮVODCŮV PRŮVODCE ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Bůh má ohromný zájem o každého člověka na této planetě. Život má ale různé způsoby, jimiž se snaží blokovat Boží hlas, který nás k sobě volá, a proto ho musíme v tom všem šumu života okolo nás hledat.

Máme naději, že si váš učedník vybuduje povědomí o tom, že o něj má Bůh zájem. Rozhodnutí reagovat na Boží volání je jen a jen na nás. Pokud se rozhodneme pro Boha, prožíváme znovuzrození. A i pokud váš učedník již rozhodnutí následovat Ježíše udělal, Bůh o něj má stále zájem. Místo našeho setkání s Bohem však není stále stejné – Bůh je neustále v pohybu a zve nás hlouběji a hlouběji.

RADA NA ZAČÁTEK

Křesťané občas rádi zhustí evangelium do tří vět, ale bohužel díky tomu zcela opomenou ten ohromující milostný příběh Boha, který je do nás bláznivě zamilován. Evangelium se totiž dá prezentovat jako vykoupení z horoucích pekel – tedy něco, před čím utíkáme, a Bůh je lepší volba než horor, který by nás jinak čekal. Ježíš ale mluvil o svém Otci úplně jinak... mluvil o něm způsobem, který nás k němu spíše přitahuje – a my pak k němu s nadšením běžíme.

Opravdová láska je o přitažlivosti. Využijte tuto kapitolu, abyste se zaměřili na to, jak úžasné je to, že se o nás Bůh zajímá – že pro Boha máme očividně ohromnou cenu, když udělal vše pro to, aby se k nám přiblížil.

Chcete pomoci svému učedníkovi, aby si osvojil disciplínu v modlitbě, uctívání, rozjímání, psaní svého deníku, času v Písmu – v záměrném trávení času s Bohem. Vyhněte se přístupu, že se prostě „celým životem tak nějak promodlíme“, a proto můžeme Boha zastihnout za pochodu, v autě, když jedeme do práce, při obědě, atd. Všechny tyto možnosti jsou nepochybně skvělý čas, kdy můžeme mluvit s Bohem a naslouchat mu. Nemůžeme popřít, že Ježíš byl ve spojení se svým Otcem neustále, ale přesto procvičoval onu disciplínu toho, že zmáčkne tlačítko „pauza“ a ztratil se někde, kde mohl být sám... a dělal to docela často. Tento návyk se v dnešním ultra rychlém světě pomalu vytrácí. Nenahrazujte přístup duchovního McDrivu za plnost kvalitního času, kdy jste sami s Bohem.

Buďte upřímní. To je něco, co od vás může váš učedník okoukat. Pokud budete otevřeně sdílet své zápasy o svůj čas s Bohem, zachráníte tím svého učedníka od pocitů, že není normální, a dokonce od pocitů, že to chce vzdát, protože to zkrátka „nedává“. Disciplína přichází se zápasy – jinak by to nebyla disciplína.

LABORKA

Jděte na rušné místo, jako je třeba obchodní dům nebo kavárna se zahrádkou na rušné ulici, nebo na křižovatku atd. Zapojte jeden ze svých pěti smyslů: sluch. Naslouchejte různým zvukům – kolik z nich byste přeslechli, kdybyste se nezastavili a nezaposlouchali se do nich? Potom si promluvte o tom, jak nasloucháte Bohu – kde a jak mu nasloucháte? (Když jste někde v tichu? Když jste sami v modlitebně? Když trávíte čas nad Písmem? Při modlitbě? Při rozhovoru?) Zdůrazněte to, že jsme více nakloněni k naslouchání, když se zastavíme a soustředíme se. A úplně stejně tomu je v našich rozhovorech s Bohem.

Potom zapojte další smysl: zrak. Všimněte si některých z těch drobností, které by vašemu zraku normálně unikly – ale přesto jsou zajímavé. Potom si všimněte různých dalších věcí, které Bůh stvořil, a jsou ve vašem okolí.

Záměr tohoto prožitku je vcítit se do toho, jak může roztěkanost našich životů vytlačit Boží volání. Ve skutečnosti se totiž spousta lidí schovává za shon svých hektických životů, aby přehlušili Boží hlas, který jim říká, že o ně má zájem.

STARTÉR

Doporučené myšlenky, kterými začít:

- Vytvoř si seznam okolností, za kterých vnímáš Boha – místa, lidi, události, osobní čas s Bohem atd. Snaž se být konkrétní.
- Zkus si vypsát jednoduché modlitby svými vlastními slovy.
- Bože, zápasy, které mi brání být s tebou, jsou...

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

Hospodin se mi ukázal zdaleka: “Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.”
Jeremjáš 31:3

VOLITELNÉ ČTENÍ

Ezechiel 34:16, Titovi 3:3-6, 1. Petrův 1:3, Jan 1:12-13, Žalmy 46:10, Žalmy 19:1-4, Lukáš 15:3-7, Izajáš 40:11, Lukáš 19:10, Abakuk 2:20, Žalmy 83:18, Lukáš 5:16

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Vězte, že každý člověk bojuje proti svému tělu. Také my jsme v duchovním boji (Efezským 6), a pokud se bude náš učedník přibližovat k Bohu a jeho vztah s ním se bude prohlubovat, tak se tento boj s největší pravděpodobností ještě zhorší.
- Modlete se za učedníkovu plánování. Bůh je často na nejspodnějších příčkách našich priorit. Modlete se za to, aby se učedníkova touha po Bohu zvýšila. A nemysleme to jenom jako klišé – ale opravdu reálnou potřebu.
- Modlete se za otevřenost vás obou. Tento nový vztah a upřímnost v něm budou klíčové pro důvěru a následný růst.
- Modlete se. Tečka. Nevyžadujte od svého učedníka něco, co nejste sami ochotni dělat.
- Modlete se za to, aby se učedník naučil užívat si svůj čas s Bohem.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEptejte se VAŠEHO UČEDNÍKA:

Dej Bohu zpětnou vazbu na to, jak se mu dařilo s tebou v minulosti komunikovat – v práci, ve škole, doma, skrze přátele, skrze filmy, když jsi byl sám v parku, na skupince, skrze kázání atd. Jaký je nejlepší způsob, jak s tebou má komunikovat teď? (S nejmenším množstvím rozptýlení?)

ROZCESTNÍK

Hlavní záměr této kapitoly bylo vybudování schématu zastavení se pro vnímání Boha a schopnosti interakce s ním. Shon života a kultury okolo nás je zabiják našeho vztahu s Bohem. K tomu slouží tento čas, kdy můžete začít vytvářet konkrétní schéma – modlitby a uctívání, času v Písmu, ztišení a meditace nad verši z Bible atd. Pokud má být zkušenost s učednictvím úplná a účinná, budování osobního, soukromého času s Bohem musí být základním kamenem tohoto procesu. Předtím, než se vrhnete na další kapitolu, zodpovězte si tuto otázku: Má váš učedník pravidelný návyk rozjímání nad Písmem?

POZOR: Podívejte se na LABORKU v kapitole 0.4 – měli byste ji začít připravovat už teď!

ÚVOD

NEJVÍCE PROMĚŇUJÍCÍ KŘIŽOVATKA ŽIVOTA, KTEROU ČLOVĚK MŮŽE ZAŽÍT, JE DUCHOVNÍ NAROZENÍ.

Když byl Ježíš na této zemi, jasně mluvil o nepostradatelné potřebě toho, abychom zažili druhé narození, duchovní narození. Ti, kteří slyšeli toto učení, byli zmateni.

JAN 3:4

V minulé kapitole (0.1) jsme se zaměřili na počátek lidského pokolení se stvořením prvního člověka, Adama (Bod nula). Teď se podíváme na naši osobní časovou osu. Naše osobní pozemská časová osa začíná v momentě, kdy jsme byli počati, a končí, když naposledy vydechneme. Bible jasně popisuje, že naše dny na této zemi jsou omezeny a stanoveny.

JÓB 14:5

JEŽÍŠ ZJEVIL, ŽE NAŠE BYTÍ MÁ SVOJI DVOJITOST: FYZICKÝ A **DUCHOVNÍ** ŽIVOT.

V nějakém bodě na fyzické časové ose našich životů se naskytne příležitost k tomu, abychom zažili druhé narození – duchovní narození. Tomu můžeme říkat druhý bod nula (druhý počátek).

V prenatalním období (před narozením) jsou tvořena naše těla na všech úrovních – naše orgány, naše kostra a tak dále. Toto období příprav je nezbytné pro naše fyzické zdraví. Období příprav pro naše duchovní narození je podobné tomuto období příprav pro fyzické narození. Bůh nás připravuje už před tím, než prožijeme duchovní narození.

Šalomoun sepsal tato slova: „Bůh lidem dal do srdce touhu po věčnosti.“ Tato hluboká skutečnost znamená, že v sobě máme jakýsi chromozóm – duchovní chromozóm, který do nás Bůh brilantně vštípil, aby v nás vzbudil chuť po duchovním světě. Byl nám dán vnitřní smysl, který Bůh implantoval každému z nás. Je to instinkt, který nám říká, že Bůh existuje a že je na světě víc, než jen fyzický svět.

KAZATEL 3:11

To je důvod, proč v životě hledáme něco, co přesahuje hranice fyzického světa. A zároveň následujeme naše instinkty, které vedou k duchovnímu životu. Bůh nás k sobě nepřetržitě táhne. Příprava k duchovnímu narození (druhému bodu nula) je kombinace instinktu věčnosti, který v nás je, a Boha, který nás k sobě táhne.

Výzva, které čelíme, je hluk života okolo nás. Zaneprázdněnost a shon zatemňují náš duchovní život a vztah s Bohem. Abychom se spojili s Bohem, musíme se vymanit z chaosu, který nás v životě obklopuje, a naladit se na duchovní vlnu. A to je často velká výzva.

Slyšel jsi někdy orchestr, který se rozehrává? Zní to jako naprostý chaos. A potom najednou jeden jasný tón (typicky hoboje) začne pronikat celou tou míchancí zvuků. To je tón, na který je celý orchestr zvyklý, a všichni čekají na to, až ho uslyší. Říká se mu komorní tón (komorní A). Najednou celý chaos utichne a hráči se naladí podle toho jediného jasného tónu.

BOŽÍ HLAS JE JAKO TENTO KOMORNÍ TÓN. NEUSTÁLE PRONIKÁ CHAOSEM ŽIVOTA OKOLO NÁS, ABY NÁS VEDL K DRUHÉMU NAROZENÍ.

Je tu jasná realita: Ježíš říká, že dokud neprožijeme druhý bod nula (duchovní narození), neuzříme nebeské království. Pamatujme na to, že život není o naší fyzické existenci. Náš život je celý o naší duchovní existenci.

Fyzický život skončí, ale duchovní život pokračuje a trvá navěky. Z toho důvodu je druhý bod nula – duchovní narození – nejdůležitější křižovatkou našeho života.

JEŽÍŠ NÁM ZJEVIL TUTO PRAVDU:

„NIKDO NEMŮŽE PŘIJÍT KE MNĚ, JESTLIŽE HO NEPŘITÁHNE OTEC.“ (JAN 6:44)

POSLOUCHÁŠ? JSI NALADĚN?

BOŽÍ KOMORNÍ TÓN ZNÍ. TÁHNE NÁS K TOMU, ABYCHOM PROŽILI *DRUHÝ BOD NULA*.

POZNÁMKY

DRUHÝ BOD NULA

KAPITOLA

NE VY JSTE VYVOLILI MNE,
ALE JÁ JSEM VYVOLIL VÁS.

JAN 15:16

Je kladen velký důraz na to, abychom se rozhodli následovat Boha – a je to tak správně – je to nejdůležitější rozhodnutí, které můžeme ve svém životě udělat. Ale fakt, který nemůže být přehlédnut, je ten, že předtím, než jsme si ‚zvolili‘ Boha, on si vyvolil nás. A když se začneme zajímat o Boha, pravda je taková, že Bůh se o nás zajímal ještě před tím, než jsme se začali zajímat my o něj.

Myšlenkou této kapitoly – Druhého bodu nula – je, abychom zvážili, proč je tomu tak, že my, jakožto fyzické bytosti, se můžeme spojit s duchovní bytostí, kterou je Bůh.

Pojďme se podívat na tuto snahu v životech tří lidí z Bible, kteří opravdu následovali Boha s obrovskou vášní.

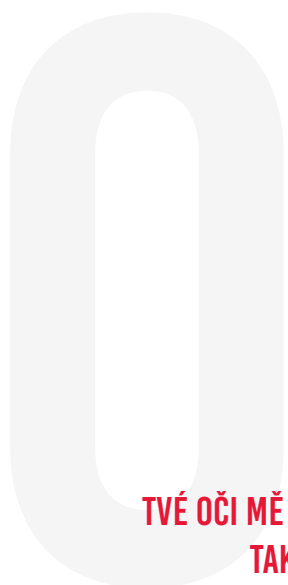
MOJŽÍŠ
GEDEON
PETR

Exodus 3:1-10
Soudců 6:1-14
Lukáš 5:1-11

Proveď pozorování o těchto setkáních s Bohem v následujících oblastech:

- Bylo to pro tyto muže překvapením, nebo očekávali, že se Bůh objeví?
- Cítili, že si zaslouží Boží pozvání, nebo cítili, že toho nejsou hodni?
- Prožívali normální každodenní život, nebo je Bůh oslovil, protože byli na dně?
- Byli v situaci, kdy Boha hledali, nebo se Bůh najednou ukázal?
- Dělali zrovna něco vznešeného, když je Bůh povolal, nebo dělali svoji každodenní práci?

Jaké jsou podobnosti mezi těmito setkáními s Bohem, která naši muži zažili? Popiš je a popiš, jaké jsou v nich podobnosti s tvým vlastním setkáním s Bohem.

TYS TO BYL, KDO UTVOŘIL MÉ LEDVÍ,
 V ŽIVOTĚ MÉ MATKY JSI MĚ UTKAL.
 TOBĚ VZDÁVÁM CHVÁLU ZA ČINY, JEŽ BUDÍ BÁZEŇ:
 PODIVUHODNĚ JSEM UTVOŘEN,
 OBDIVUHODNÉ JSOU TVÉ SKUTKY,
 TOHO JSEM SI PLNĚ VĚDOM.
 TOBĚ NEZŮSTALA SKRYTA JEDINÁ Z MÝCH KOSTÍ,
 KDYŽ JSEM BYL V SKRYTOSTI TVOŘEN A HNĚTEN
 V NEJHLUBŠÍCH ÚTROBÁCH ZEMĚ.
 TVÉ OČI MĚ VIDĚLY V ZÁRODKU, VŠECHNO BYLO ZAPSÁNO V TVÉ KNIZE: DNY
 TAK, JAK SE VYTVÁŘELY, DŘÍV, NEŽ JEDINÝ Z NICH NASTAL.

ŽALMY 139:13-16

BŮH NÁS ZNAL JEŠTĚ PŘED TÍM, NEŽ JSME SE NARODILI.

Jak jen neuvěřitelné se to může zdát, Bůh nás nejen znal ještě před tím, než jsme se narodili, ale už pro nás měl narýsovaný i smysl života.

JEREMJÁŠ 1:4-5, IZAJÁŠ 49:1

V čem ti tato slova dávají pocit toho, že jsi součástí nějakého většího příběhu?

ZÁJEM VZBUZUJE ZÁJEM.

*Tím, že si začneme být vědomi toho, že se o nás Bůh zajímá,
něco se v nás rozhoří – touha po tom hledat Boha a najít ho.*

ODTAMTUD BUDETE HLEDAT HOSPODINA, SVÉHO BOHA;
 NALEZNEŠ HO, BUDEŠ-LI HO OPRAVDU HLEDAT
 CELÝM SVÝM SRDCEM A CELOU SVOU DUŠÍ.

DEUTERONOMIUM 4:29

MÁ DUŠE NETOUŽÍ POUZE PO NĚČEM OD BOHA. MÁ DUŠE TOUŽÍ PO BOHU.
 A JEN TAK MIMOCHODEM, TA TVÁ TAKÉ.

Erwin McManus, *Volání duše*

DEJ TOMU NĚJAKÝ ČAS:

Popiš okamžik, kdy sis uvědomil to, že o tebe má Bůh zájem, a popiš, jak to vzbudilo touhu ho hledat.

DRUHÝ BOD NULA

JAN 3:5-8 Ježíš nám představuje potřebu prožítí druhého bodu nula – druhého narození. Naše první narození je fyzické – naše druhé narození je duchovní.

Bůh o nás má zájem a naší odpovědí je složení naší důvěry v to, že jeho práce je dokonána na kříži, vyznání toho, že jsme hříšníci a pokání z našich hříchů (obrácení se od našeho starého života k Bohu), a odevzdání sebe sama k jeho věrnému následování. Pokud je naše víra opravdová, Bůh v nás zažehává znovuzrození.

JAN 1:12-13

Přepiš tato slova tak, jako kdyby je Bůh psal přímo tobě.

VĚČNÝ ŽIVOT

JAN 17:3

Když většina lidí přemýšlí o „věčném životě“, představí si nebe a posmrtný život. Ježíš pro nás znovu definoval věčný život v Janovi 17:3. Když se vrátíme zpět do Bodu nula (0.1) a přemýšlíme o tom, kdo je Bůh ve své podstatě (nápopvěda: jsme stvořeni k jeho obrazu), jak se Ježíšova definice shoduje s tímto obrazem?

POŘADÍ

Pojďme se vrátit k tomu, kde jsme začali: Před tím, než jsme se začali zajímat o Boha, on se zajímal o nás.

MY MILUJEME, PROTOŽE BŮH NAPŘED MILOVAL NÁS.

1 JANOVA 4:19

Když zvážíme to, co víme o Bohu, proč to dává smysl?

PŘÍBĚH

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. In the upper-left quadrant, there is a large, light gray watermark. It consists of a stylized capital letter 'U', followed by a small solid square, and then a larger, bold, sans-serif letter 'Z'. The entire graphic is positioned such that it does not obscure the main body of the ruled area.

PRŮVODCŮV PRŮVODCE

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Všichni z nás prožíváme dopad rozhodnutí Adama a Evy, které učinili tisíce let nazpět – není žádné výjimky – nikdy nebylo a nikdy nebude.

Někteří lidé ale nevěří, že kdy udělali něco špatně natolik, aby doopravdy potřebovali Boží odpuštění. Jiní si zase myslí, že zhršeli tak strašně moc, že nemají ani šanci na to, aby vůbec kdy dosáhli na Boží slitování. Ani jedni ale nemají pravdu. Cílem je sdělit, že hřešíme, protože jsme hříšníci – všichni jsme zdělili následky Edenského dilema. Proto všichni potřebujeme Boží milost. Chceme, aby učedník konečně prožil, že potřebuje Boha a uvědomil si, že jakýkoliv pokus překonat hřích sám od sebe je k ničemu.

RADA NA ZAČÁTEK

Občas přemýšlíme, jestli je hřích vůbec spravedlivý – například, proč jsme všichni zdělili tuto nákazu kvůli rozhodnutí Adama a Evy? Tato odvěká otázka je maskotem jedné z obrovských záhad lidského života. Jinými slovy: zkrátka to nevíme! Proto se nezasekněte na této nebo obdobné otázce. Namísto toho se zaměřte na skutečnost, že příznaky hříchu ve světě a v našich vlastních životech jsou nevyvratitelné a opravdové.

Tato kapitola slouží (stejně jako předchozí) jako úvod do další kapitoly. Obsah se zaměřuje na sílu gravitace hříchu, zatímco další kapitola nám představí řešení tohoto problému skrze Ježíšův kříž. Tedy pointa této kapitoly je představit napětí, které tento problém přináší. Nepodlehnete tlaku hned to vyřešit – to si nechte až do další kapitoly.

Nikdo nemusí vyznávat hluboká, temná tajemství z minulosti tomu druhému. Pokud jsou všechny hříchy rovnocenné, tak to stejně nemá žádný smysl. Vyznáváme naše hříchy Bohu (1. Janův 1:9). Jakub nám říká, abychom si vyznávali navzájem hříchy – ale kontext se zaměřuje na oblasti, se kterými v současnosti zápasíme. Nikdo nemusí vytahovat kostlivce ze skříně a házet ho na někoho jiného.

LABORKA

Od začátku setkání u sebe mějte pár sklenic s vodou. Před koncem vašeho setkání zapojte další ze smyslů – tentokrát chuť. Jste připraveni na podivný experiment? Vezměte nějaký ocet (pokud možno bílý) a nalijte 3-4 polévkové lžice do každé sklenice.

Pointa, o kterou se budete snažit, je taková, že voda v každé sklenici vypadá navenek pořád stejně. Ale všechna voda ve sklenici je zkažená a neexistuje žádný způsob, jak z ní ocet odstranit – je nyní součástí vody.

Ocet je jako hřích. Navenek vypadáme pořád stejně. Ale naše životy jsou zkažené hříchem, a také chuť našich životů je navždy zkažená. Nyní se oba napijte (ocet nikomu neublíží, ale ona zkušenost zanechá dlouhotrvající dojem). Můžete mluvit o pachuti hříchu a o tom, jak jednoduché je pochopit to, že nás hřích odděluje od Boha. On nás miluje, ale přesto má velkou nechuť vůči hříchu.

STARTÉR

Doporučené myšlenky, kterými začít:

- Bože, omlouvám se za to, že....
- Potřebuji Boží odpuštění, protože...
- Když přemýšlím nad Ježíšovou obětí na kříží, jsem nejvíce vděčný za....
- Bože, má vděčnost se prohlubuje kvůli...

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Modlete se za otevřené srdce učedníka před Bohem, aby nic nenechával ve skrytu.
- Modlete se, aby váš učedník poznal naléhavost potřeby Božího slitování.
- Ve svém vlastním osobním čase s Bohem vyznávejte své slabosti, selhání, hříchy a prázdné pokusy o získání Božího odpuštění.
- Pokračujte v modlitebním zápasu o učedníka, když bude procházet duchovním bojem. Modlete se, aby si udržel svůj čas v Písmu, modlitbě, uctívání a společenství věřících.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEptejte se VAŠEHO UČEDNÍKA:

Proč Eva prostě neodešla od satana, když ji pokoušel? Co od toho očekávala?

Existuje množství úhlů pohledu, jak může být otázka odpovězena. Zde je pár myšlenek:

- 1) Podcenila následky neposlušnosti.
- 2) Pýcha – Evě bylo nalháno, že bude jako Bůh – to byl i hlavní důvod pro satanův pád.
- 3) Nebrala vážně Boží slovo – satan překroutil a zpochybnil Boží slovo a Eva jeho lži uvěřila.

ROZCESTNÍK

Vaším cílem je vyjasnit, že neexistují různé úrovně hříšníků – nejsou žádné „velké“ a „malé“ hříchy. Někteří lidé se příliš upnou ke své minulosti, protože si myslí, že byla podstatně horší, než minulost jiných.

Na druhou stranu, Jan nám říká, že pokud o sobě tvrdíme, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe. Hřích nás odděluje od Boha, a pokud váš učedník nedokáže čelit realitě hříchu a odpuštění ve svém životě, bude mezi ním a Bohem pořád postavená barikáda.

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.

Izajáš 53:6

VOLITELNÉ ČTENÍ

Římanům 3:21-27, Římanům 3:9-18, 1. Janův 1:8, Žalmy 51:1-17, Římanům 8:1-4, Jan 3:18, Galatským 3:13, 2. Korintským 5:21, Filipským 3:7-9. **Jako další volitelná četba může posloužit vynikající kniha, která je relativně krátká a jmenuje se „Jak dobrý je dostatečně dobrý?“ od autora Andy Stanleyho.**

ÚVOD

GRAVITACE JE SÍLA, KTEROU NEMŮŽEME OVLÁDAT.

Co se týče gravitace, víme o ní tato nevyvratitelná fakta:

- Nikdo nemůže stisknout vypínač a vypnout jím gravitaci.
- Gravitace nebyla vynalezena člověkem.
- Gravitaci nelze vidět, můžeme vidět jenom její působení.
- Co se týká zákona přitažlivosti, nemáme na výběr, jestli se podle něj chceme řídit, nebo ne, jsme jím vázáni.
- Není nikdo, kdo by nebyl ovlivněn gravitací. Nejsou žádné výjimky.

V našich duchovních životech existuje také zákon přitažlivosti, který má stejné dílčí části, jako fyzikální gravitace. Stejně jako u fyzikální gravitace nejsou u té duchovní žádné výjimky. Není nikdo z nás, kdo by jí nebyl ovlivněn. O čem je řeč? O hříchu. Hřích je slovo, o kterém spousta lidí nechce mluvit, nebo ho dokonce jen slyšet.

Ale pravda je taková, že tato síla duchovní gravitace jménem hřích je víc než reálná. Tato gravitační síla hříchu ovlivňuje svět kolektivně. Každý z nás, kdo žije na této planetě, zažívá sílu tohoto gravitačního živlu.

Všiml sis někdy toho, že jsme definováni tím, co děláme? Osoba, která plave, se nazývá plavec. Osoba, která hraje, se nazývá herec, nebo hráč. Ale když se podíváme na hřích, je to úplně naopak.

NEJSME HŘÍŠNÍCI, PROTOŽE HŘEŠÍME. HŘEŠÍME, PROTOŽE JSME HŘÍŠNÍCI.

TO JE ZÁSADNÍ ROZDÍL.

Nikdo nás nikdy nemusel učit, jak hřešit. David pronesl tuto pravdu: „Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka.“ Jób zase klade tuto hlubokou otázku: „Co je člověk? Je snad bez poskvrny? Což může být spravedlivý, kdo se zrodil z ženy?“

Jsme vázáni duchovními gravitacemi stejně tak, jako jsme vázáni tou fyzickou. Odpověď nalezneme zde: Když Adam s Evou neposlechli Boha, stalo se něco natolik mystického, že to nikdo z nás nedokáže plně pochopit.

ŽALMY 51:5

JÓB 15:14

Z HŘÍCHU SE STALA NÁKAZA. DOPAD PRVNÍHO HŘÍCHU JE DUCHOVNÍ RADIOAKTIVITA.

Je až šokující, že se každý jedinec, který se narodí na této planetě, stává po tom strašlivém momentu v zahradě Eden hříšníkem. Všichni jsme infikováni hříšnou přirozeností. Ve skutečnosti nám Bible ukazuje tuto přímočarou skutečnost: „Jako se neposlušností jednoho člověka (Adama) mnozí (všichni lidé) stali hříšníky.“

ŘÍMANŮM 5:19

Každý člověk si je vědom působení gravitace naší hříšné podstaty. Apoštol Pavel byl natolik upřímný, že šel s kůží na trh a sdílel se o svých zápasech. Vyznával, že nedělá to, co ví, že by se mělo dělat. Vyznával, že ve skutečnosti dělá to, co ví, že by se dělat nemělo.

ŘÍMANŮM 7:17

Tento zápas všichni známe. Pavel došel k tomuto závěru: „Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně.“ Pavlovo vyznání je přesné posouzení dopadu hříchu.

ŘÍMANŮM 7:24

Každá osoba na této planetě – ať už v minulosti, v přítomnosti nebo v budoucnosti – vklouzla do hlubin duchovní gravitace. A kvůli tomu Pavel vyřkl jednu z nejvýznamnějších otázek: „Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?“

**TOPÍCÍ SE SVĚT POTŘEBUJE VÍC NEŽ JEN PŘELAKOVAT
A RENOVAT. POTŘEBUJEME ZACHRÁNIT!**

Realita tohoto světa je taková, že se nemůžeme zachránit sami. Stejně jako lidé, kteří se topí, se nedokážou vytáhnout z vody sami. Potřebují někoho, kdo je zachrání.

**PROTOŽE JSME HŘÍŠNÍCI, POTŘEBUJEME ZACHRÁNIT. KAŽDÝ Z NÁS. KAŽDÝ.
NEEXISTUJÍ ŽÁDNÉ VÝJIMKY.**

POZNÁMKY

KAPITOLA

NENÍ SPRÁVNÉ PROSIT O JEDNODUCHÉ NÁBOŽENSTVÍ. NAKONEC OPRAVDOVÉ VĚCI NEJSOU JEDNODUCHÉ.
ZDAJÍ SE BÝT JEDNODUCHÉ, ALE NEJSOU.

C. S. LEWIS, *K JÁDRU KŘEŠŤANSTVÍ*

VĚŘIT BOHU ZNAMENÁ SPOLEHNOUT SE NA TO, V CO DOUFÁME, A BÝT SI JISTI TÍM, CO NEVIDÍME.
ŽIDŮM 11:1

Život není jednoduchý. Žijeme ve fyzickém světě, kterého se můžeme dotknout, můžeme ho vidět, ale to je pouze jeden rozměr tohoto života. Je zde i svět, který nemůžeme vidět – duchovní svět.

2. KORINTSKÝM 4:18

Jaký vidíš smysl tohoto neviditelného světa?
Čím se pro tebe tento neviditelný svět stává realitou?

Adam s Evou zakusili, že je v duchovním světě dobro i zlo. Za kormidlem Božích protivníků je ďábel. Napříč událostmi zaznamenanými v Bibli se zjevuje pouze příležitostně, ale pracuje neustále.

1. PETRŮV 5:8, JAN 8:44

Jak jsi kdy osobně zažil konflikt na duchovním bojišti?

NEVEDEME SVŮJ BOJ PROTI LIDSKÝM
NEPŘÁTELŮM, ALE PROTI MOCNOSTEM,
SILÁM A VŠEMU, CO OVLÁDÁ TENTO VĚK TMY,
PROTI NADZEMSKÝM DUCHŮM ZLA.

EFEZSKÝM 6:12

Existují dva postoje: Buďto můžeme ignorovat duchovní svět a tvářit se, že svět, který vidíme, je vše, co existuje, nebo můžeme investovat spoustu času a úsilí do toho, že se budeme věnovat duchovnímu boji až do toho bodu, kdy se stane naší obsesí a pohltí všechny naše myšlenky.

**JSOU DVA STEJNÉ A PROTIKLADNÉ OMYLY O ĎÁBLECH, DO KTERÝCH MŮŽE
LIDSTVO UPADNOUT. JEDEN Z NICH JE, ŽE NEBUDOU VĚŘIT V JEJICH
EXISTENCI. DRUHÝ JE, ŽE VĚŘIT BUDOU
A BUDOU O NĚ MÍT NADMĚRNÝ, NEZDRAVÝ ZÁJEM.**

**C. S. LEWIS
RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA**

**„VŽDYŤ HOSPODIN, VÁŠ BŮH, JDE S VÁMI, ABY ZA VÁS BO-
JOVAL S VAŠIMI NEPŘÁTELI A ZACHRÁNIL VÁS.“**

DEUTERONOMIUM 20:4

**„A TAK, BRATŘÍ, SVOU SÍLU HLEDEJTE U PÁNA, V JEHO
VELIKÉ MOCI. OBLEČTE PLNou BOŽÍ ZBROJ, ABYSTE
MOHLI ODOLAT ĎÁBLOVÝM SVODŮM.“**

EFEZSKÝM 6:10-11

Jaká je zdravá rovnováha v našem boji v duchovní bitvě?

Zamysli se nad způsoby, jak ses snažil bojovat s gravitační silou hříchu svými vlastními silami.

REALITA GRAVITACE

Nevynalezli jsme gravitaci ... vstoupili jsme do světa, kde už dávno existovala.

Nemůžeme gravitaci spatřit ... můžeme vidět jenom její působení.

Odkazujeme na „zákon přitažlivosti“ ... jsme s ním spjati.

Všichni žijeme s působením gravitace ... neexistují žádné výjimky.

Napiš srovnání mezi realitami fyzikální gravitace a duchovní gravitace (hříchu).

**VŠICHNI JSME BLOUDILI JAKO OVCE, KAŽDÝ Z NÁS SE
DAL SVOU CESTOU, JEJ VŠAK HOSPODIN POSTIHL
PRO NEPRAVOST NÁS VŠECH. IZAJÁŠ 53:6**

JAN 8:1-11

Jak myslíš, že by vědomí toho, že neexistují žádné výjimky, mělo změnit tvůj názor na druhé lidi?

PŘÍBĚH

[illegible]

PRŮVODCŮV PRŮVODCE

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Bůh nám skrze Ježíšův kříž poskytl jediné možné řešení zdánlivě neřešitelného dilematu gravitace hříchu. Co chceme v této kapitole představit je to, že Boží plán spasení skrze Kristovu krev není žádnou novinkou, ale je to plán, který Bůh připravoval tisíce let skrze oběti, které jsou zaznamenány v dějinách Božího lidu ve Starém zákonu.

Klíčové pro učedníka je to, že neexistuje žádné množství lidského úsilí nebo vynalézavosti, které by mohlo vést k tomuto řešení. Jsme *plně* závislí na Bohu. Křesťané si dost často myslí, že by měli dělat něco pro to, aby si zasloužili Boží odpuštění. Ale přijetí Boží milosti je osvobozující – je to jako *stav beztíže*.

RADA NA ZAČÁTEK

Jen proto, že někdo chodí už léta do církve, zná všechny příběhy a dokonce i tu správnou církevní hantýrku, neznamená to, že nezbytně prožil skutečnou proměnu starého života do nového života v Kristu. Je často složité to rozeznat, ale rozhovor vám pomůže zjistit, jestli je něčí víra v Boha čistě intelektuální, nebo jestli se plně odevzdal Pánu.

Pokud váš učedník vyznává, že už učinil rozhodnutí pro Krista, chcete, aby byl schopný své rozhodnutí pochopit a plně ocenit. Existuje pro to pár důvodů.

Zprvé, chcete, aby si mohl užívat plnost milosti – absolutní zbytečnost jakéhokoliv lidského úsilí, plnost odpuštění všech hříchů a bezpodmínečné přijetí Bohem.

Zadruhé, chcete, aby byl schopen sdílet příběh svého života s Bohem s ostatními. Spousta věřících zná své zkušenosti s Bohem, ale neví, jak je poskládat do slov – nyní je skvělá příležitost, aby to zkusili!

LABORKA

Na tuto laborku se budete muset připravit pár týdnů předem. Zkontaktujte blízkou rodinu a přátele vašeho učedníka a poproste je, aby napsali dopis vašemu učedníkovi, ve kterém mu napíší, jak moc si ho váží, jak moc ho milují a jak moc si ho cení. Tyto dopisy potají od lidí shromáždíte a na setkání s vaším učedníkem mu je předáte.

Potom to zakomponujte do kontextu toho, jak Bůh vašeho učedníka miluje. Pokud lidé dokážou ocenit vašeho učedníka natolik, kolik píšou v dopisech, představte si, jak mnohonásobně hlubší a dokonalejší je Boží láska k nám.

Pokud to vaše denominace umožňuje, můžete na závěr vašeho setkání slavit památku večere Páně. Je to jedna ze svátostí, které církev často koná na bohoslužbách, ale zažít ji společně mimo standardní bohoslužbu může být hluboký prožitek.

STARTÉR

- Sepiš svůj příběh o tom, jak jsi přijal Krista. Pokus se ho napsat co nejstručněji, aby bylo snadné ho sdílet.
- Když máš svůj příběh sepsaný, popřemýšlej o tom, s kým bys ho mohl sdílet. Možná to bude někdo ve tvé církvi, někdo z rodiny, někdo z tvých přátel nebo třeba někdo v práci. Můžeš té osobě vysvětlit, že to s ní sdílíš, protože to je součástí tvé duchovní cesty životem.

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Modlete se za rozeznání své role v procesu učednictví. Bude třeba citlivě dojít do bodu, kde se ujistíte, že váš učedník definitivně vyměnil svůj starý život za ten nový v Kristu.
- Modlete se za to, aby učedník mohl žít a odpočívat v opravdovém stavu beztlíže, ve svobodě od jakékoliv viny, a měl jistotu, že všechny jeho hříchy jsou prominuty.
- Modlete se za učedníka, až s někým bude sdílet svůj příběh spasení.
- Modlete se za upřímnost.
- Modlete se za to, aby učedníková touha po Bohu rostla.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEptejte se VAŠEHO UČEDNÍKA:

Může se někdo dostat do nebe jenom na základě toho, že věří v Boha?

Slovo „věřit“ je trochu ošemetné, protože má spoustu významů. Když bereme v potaz víru, je rozdíl mezi intelektuální vírou v Boha a spásnou vírou v Boha. Jen pár jednoduchých ilustrací:

Intelektuální víra je jednoduše uznání toho, že něco je pravda. Například, věříme tomu, že Praha je v Čechách. Nebo co se víry týče, tak někdo může věřit v to, že Ježíš umřel, vstal z mrtvých, vystoupil na nebesa atd. a přesto nemusí být znovuzrozen.

Spásná víra je o tom, že důvěřujeme někomu, na kom závisí náš život. Například, pokud bude někdo skákat z hořící budovy, bude věřit někomu dole, že ho chytí. Co se naší víry týče, spásná víra znamená, že jsme naprosto závislí na Kristově oběti pro naše ospravedlnění a plně se spoléháme na Kristovu krev, s vědomím toho, že nic jiného nás nemůže zachránit.

ROZCESTNÍK

Překročit čáru víry je klíčovým bodem v životě učedníka. Bez učinění tohoto upřímného rozhodnutí víry nebude dál nic dávat smysl. Chcete si být opravdu jisti, že váš učedník má úplnou svobodu od jakýchkoliv vlastních pokusů jakkoliv utěšit Boha. Důvěřuje naplno Kristu? Je si jistý, že je každý jeho hřích odpuštěn?

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hříchy. *Židům 9:26b*

VOLITELNÉ ČTENÍ

Žalmy 103:2-3, 2. Korintským 5:19, 1. Timoteovi 1:15-16, Koloským 1:20-22, Efezským 1:4, Efezským 5:25-27, List Judův 1:24, Židům 9:13-14, Koloským 2:8, 1. Janův 1:7, Izajáš 43:25, Izajáš 44:22, Židům 8:12, 1. Janův 1:7-10, Izajáš 1:18, Izajáš 53:5, Jan 1:29, Galatským 3:13, 1. Janův 4:9

ÚVOD

DUCHOVNÍ GRAVITACE HŘÍCHU NEBYLA ZÁMĚREM DOKONALÉHO STVOŘITELE.

Bůh jasně varoval Adama a Evu, aby nejedli ze stromu poznání dobrého a zlého, protože jistě zemřou. Když Adam a Eva neposlechli Boha, tak neumřeli přímo v ten den *fyzicky*, ale umřeli *duchovně*.

Smrt je v konečném důsledku odloučení. Nedokonalost – jejich hřích – oddělila Adama a Evu od dokonalého Boha. *Dokonalost*. V tom byl ten problém. Bůh je dokonalý a nemůže být ničím jiným. „Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo.“

DEUTERONOMIUM 32:4

Protože je Bůh spravedlivý, naplnilo v ten den zahradu Eden neobvyklé napětí. Když Adam s Evou zhřešili, uvědomili si to hned v ten moment. Hned si uvědomili, že jsou obnaženi. Bůh by mohl trest za hřích nechat jen tak bez povšimnutí, ale to by nebylo *dokonale spravedlivé*. Jeho dokonalost jako soudce mu nedovolila nic míň, než provést odsouzení k trestu za čin neposlušnosti.

V ten samý čas byl Bůh bláznivě zamilován do Adama a Evy, nebo lépe řečeno: byl do nich dokonale zamilován. Dokonalá láska, dokonalý soud, cítíte v tom to napětí? A s čím potom Bůh přišel? Samozřejmě: S dokonalým plánem!

V TENTO ZLOMOVÝ MOMENT ROZPOHYBOVAL BŮH SVŮJ PLÁN ZÁCHRANY.

Plán, který se bude prolínat dějinami a vyvrcholí Ježíšovým křížem. Poté co Adam s Evou zhřešili, „Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je“.

GENESIS 3:21

Od začátku prvního vztahu vidíme obraz Božího plánu. Plánu, který se (mimochodem) týká i naší věčnosti. Díky tomuto plánu mohl Bůh procvičit dokonalou spravedlnost s dokonalou láskou. Bůh soucitně oděl Adamovu a Evinu nahotu a při tomto aktu zahalování byl prvně položen život – život zvířete.

Odsouzení (smrt), které si Adam s Evou zasloužili, bylo přeneseno na zvíře. Trest byl vykonán a dokonalost soudu byla uspokojena. Zvíře se stalo předmětem k vykonání trestu.

JEDNÍM SLOVEM: ZVÍŘE SE STALO NÁHRAŽKOU.

Tento Boží plán se nám může zdát zároveň podivný i nádherný. Je nádherný, protože uspokojuje dokonalost soudu i soucitu. Je zároveň i podivný, protože Bůh používá krev, aby svůj plán dokončil. Když většina lidí přemýšlí o krvi, málokdy jim přijde na mysl něco pozitivního. Ale popřemýšlejte o tom: krev je životadárná. Ať už tomu rozumíme, nebo ne, Bůh měl jasný plán záchrany, ve kterém krev figurovala jako hlavní součást.

Bible nám jasně ukazuje na moc krve v Božím řešení spravedlnosti a soucitu: „V krvi je život těla. Já jsem vám ji určil na oltář k vykonávání smířčích obřadů za vaše životy. Je to krev; pro život, který je v ní, se získává smíření“.

LEVITICUS 17:11

Po celou dobu Starého zákona byly obětovány Bohu oběti zvířat, které uspokojovaly Boží spravedlnost, ale také procvičovaly jeho slitování. Povšimněte si, že tento plán byl nabídnutý Bohem, tedy nikdo si jakkoliv nezasloužil právo být s Bohem. Byl to *dar*.

TO VIDÍME VELMI JASNĚ UŽ V ZAHRADĚ EDEN.

Hned když si Adam s Evou uvědomili, že potřebují být zahaleni, pokusili se zahalit listem fíkovníku, ale to bylo samozřejmě poněkud nedostačující. Stejně tak je naprosto marný jakýkoliv pokus zakrýt náš hřích nebo snaha kompenzovat naše hříchy tím, že budeme dělat nějaké dobré věci. Čím více se snažíme, tím více selháváme.

Zde je důvod, proč bylo ukřižování Ježíše Krista vrcholem v Božím plánu: Roky před tím, než vůbec Ježíš chodil po Zemi, nám Bůh dal detaily o zástupci, který přijde a poslouží jako konečná, dokonalá oběť za náš hřích. Bude obětí, která završí všechny ostatní oběti. Roky před tím, než Kristus přišel na tuto Zem, o něm prorok Izajáš napsal tato slova: „Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.“

Když Ježíš umřel na kříži a prolil svou krev, bylo to překrásné finále Božího plánu. Plánu, který nám Bůh připravil už v ten osudný den v zahradě Eden. Plánu, který začal u Adama a Evy a proploval časem až ke kříži, který zdůrazňoval skutečnost, že „bez vylití krve není odpuštění“.

IZAJÁŠ 53:5-6

ŽIDŮM 9:22

PO KŘÍŽI UŽ NENÍ TŘEBA ŽÁDNÉ OBĚTI.

„On [Ježíš] se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích.“ Skrze kříž Ježíše Krista zničil Bůh propast, která nás od něj oddělovala. „I vás, kteří jste dříve byli odcizeni a nepřátelští Bohu svým smýšlením i zlými skutky, nyní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás před Boží tvář přivedl svaté, neposkvrněné a bez úhony.“

ŽIDŮM 9:26

KOLOSKÝM 1:21-22

PAMATUJETE SI NA NÁŠ SMYSL ŽIVOTA NA TÉTO ZEMI?

BYLI JSME STVOŘENI PRO TO, ABYCHOM MĚLI BLÍZKÝ VZTAH S BOHEM.

Hřích nás oddělil od Boha a náš vztah s ním se stal odtažitým. Kristova oběť nám umožňuje mít s ním vztah... nedokonalí lidé ve vztahu s dokonalým Bohem. Geniální!

POZNÁMKY

KAPITOLA

MARNÁ SNAHA

Cvičíte rádi? Pojdme si trochu zacvičit... Zkuste skákat nahoru a dolů po dobu 15 minut. Nezáleží na tom, kolikrát vyskočíte. Tak či tak, skončíte na tom samém místě – na zemi. Pokusit se překonat gravitaci je únavné. A zkoušejte to třeba patnáct let. Nebo třicet. Není to jen únavné – je to vyčerpávající!

Když se snažíme povznést nad gravitační sílu hříchu a viny, po chvíli nás to vyčerpá. Jako lidé to vydržíme zkoušet jen po nějaký čas, a když při tom nevidíme nějaký velký pokrok, vyždímá nás to. Cítíme se bezmocní? Ale co s tím uděláme?

ŘÍMANŮM 5:6-8

Co má společného to, jak Bůh zahalil Adama, s tím, co pro nás udělal Kristus?

(Nápověda: vezměte si k ruce i Galatským 3:26-27)

A jak jen nelogické se to může našemu lidskému mozku zdát, skrze tuto směs dokonalého slitování a dokonalého odsouzení byl Bůh Otec ochotný poslat Ježíše, aby vzal náš hřích a vzal na sebe všechny následky. Kříž Ježíše je mnohem víc, než jenom nějaká ikona – je to odpověď na naše věčné snažení se překonat sílu gravitace hříchu. Jedním slovem?

MILOST

**MILOST ZNAMENÁ JEN TO, ŽE NEEXISTUJE NIC, CO BYCHOM MOHLI UDĚLAT,
ABY NÁS BŮH MILOVAL VÍC - ŽÁDNÉ KVANTUM DUCHOVNÍCH CVIČENÍ.**

PHILIP YANCEY, *WHAT'S SO AMAZING ABOUT GRACE*

Milost znamená, že Bůh přišel k nám, nikoliv opak.

Naše věčná snaha získat si jeho přízeň byla vždy bezmocná.

A stále je.

A to je důvod, proč potřebujeme milost.

EFEZSKÝM 2:4-9

Proč je bezmoc pozitivní?

LUKÁŠ 23:32-43

Když byl Ježíš ukřižován spolu s dvěma zločinci, jednomu z nich slíbil, že uvidí ráj (v. 43). Jak je na tomto setkání vidět dokonalý obraz milosti?

**BŮH UŽ ODE DNE, KDY ODĚL ADAMA, NIKDY NEOČEKÁVAL,
ŽE BYCHOM SI MĚLI ZÍSKAT JEHO PŘÍZEŇ.**

V tom je skryta jedna špatná a jedna dobrá zpráva. Špatná zpráva je, že nikdy nebudeme dostatečně dobří na to, abychom utekli poskvrně, vině, přitažlivosti hříchu. Každá píď naší snahy je bezcenná. Ale to je v podstatě ta nejlepší zpráva, kterou můžeme slyšet, protože můžeme naši snahu zalíbit se Bohu pohřbít a nechat ji si odpočinout. Tento předpis se sice zdá být velmi jednoduchý, ale velmi často jde proti našemu přemýšlení a je velmi těžké mu uvěřit. Naše lidské instinkty nám říkají, že bez práce nejsou koláče. Ale Boží nabídka je bezkonkurenční – je to dar.

VZTAHOVÁ ZÁCHRANA

Zkuste se na chvíli zamyslet nad tím, kdo je Bůh. Pamatujte na to, že je vztahový. Jeho celé bytí je shrnuto ve „své-obrazu“, který můžeme vidět při předešlé stvoření – Otec, Syn a Duch. Potom by pro nás nemělo být překvapením, že Boží odpověď na jadernou katastrofu hříchu je vztah. Bůh nemůže být žádný jiný než vztahový. To je to, kým je. To je ta pravá Boží podstata. Jakékoliv jiné řešení mimo tuto vlastnost by bylo nemožné.

Bůh nechtěl vyřešit tohle dilema hříchu z home office. Ani neposlal dolů upomínku, abychom se zklidnili, skrze desetitisíce andělů a potom s využitím všech ostatních možných komunikačních kanálů. Přemýšlejte o naší zemi – když potřebuje jeden člověk pomoc, pan prezident se nezvedne a nejde problém toho člověka vyřešit osobně. Máme spousty složek integrovaného záchranného systému – hasičský záchranný sbor, zdravotnické záchranné služby, policii České republiky, městskou policii, horskou službu a spousty dalších...

Ale Bůh je úplně jiný. V ten osudný den se Adam schoval, ale Bůh se schovat nemohl. Byl to Bůh, kdo procházel v ten den zahradou a hledal své děti. A od té doby se nic nezměnilo. Bůh k nám přichází bezkonkurenčně a nabízí nám vztah.

1. JANŮV 4:9-10

Kdybys odpověděl Bohu po přečtení těchto slov, co bys mu řekl?

ŽIDŮM 10:22, 1. JANŮV 1:9

Jak prožíváš stav beztíže ve svém každodenním životě?

**JAK JE VZDÁLEN VÝCHOD OD ZÁPADU,
TAK OD NÁS VZDALUJE NAŠE NEVĚRNOSTI.**

ŽALMY 103:12

NAŠE JEDINÁ ODPOVĚĎ

Může se stát, že dar zůstane neotevřený, pokud si ho obdarovaný nepřevzme a nerozbalí. Bůh nám odevzdává milost jako dar.

JESTLIŽE PROVINĚNÍM ADAMOVÝM
SMRT SE ZMOCNILA VLÁDY SKRZE JEDNOHO ČLOVĚKA,
TÍM SPÍŠE TI, KTEŘÍ PŘIJÍMAJÍ HOJNOST MILOSTI
A DAROVANÉ SPRÁVEDLNOSTI,
BUDOU VLÁDNOUT V ŽIVOTĚ VĚČNÉM
SKRZE JEDNOHO JEDINÉHO, JEŽÍŠE KRISTA.

ŘÍMANŮM 5:17

Co v praxi znamená „přijmout“ Boží milost?

Napiš vlastní zkušenost se „stavem beztíže“.

PŘÍBĚH

[illegible]

PRŮVODCŮV PRŮVODCE

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Pavel napsal toto odvážné prohlášení: „Smrt je pro mne zisk.“ Jak může tohle někomu dávat smysl, když strach ze smrti je hned druhý na žebříčcích všeho, čeho se lidé bojí? Pavel ale vidí smrt kladně!

Pavel pochopil, že vzkříšení je celé o vztahu – o vztahu s Kristem. Hodně lidí se těší do nebe – ale Pavel se těšil, že půjde za Kristem. Netěšil se na blahobyť v nebi (zlatem dlážděné ulice, andělé, atd.) – těšil se na neomezenou přítomnost samotného Krista.

Pavel jasně říkal „těším se na odjezd a na to, až budu s Kristem“. A povšimněte si Ježíšova zaslíbení života po smrti – není ani tak moc o všech skvělých věcech, které budou v nebi, ale celé je o vztahu: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“ (Jan 17:24)

Není úžasné, jak se prolíná ústřední motiv vztahu skrz naskrz vším... dokonce i smrtí? To, co začalo v zahradě v *Bodu Nula* neomezeným vztahem mezi Bohem a Adamem, bude v plnosti obnoveno v nebi. Když se těšíte na to, až ho uvidíte, můžete žít beze strachu - pouze s dychtivostí.

RADA NA ZAČÁTEK

Když přijde řeč na téma posmrtného života, vyvstane spousta otázek: „Kam půjdu, až naposledy vydechnu?“ „A co židé ve Starém zákoně?“ „Jaký byl rozdíl mezi Abrahamovým lůnem, rájem a nebem?“ „Co hinduisté, kteří nikdy neslyšeli o Ježíši? Půjdou do nebe?“ „A co zvířata – půjdou do nebe?“ (Ano, vyvstane spousta otázek!)

Důležitá je ale jedna věc: Neztraťte hlavní myšlenku – téma vzkříšení.

Spousta otázek, které vyvstanou o vzkříšení, vás zavedou směrem „zajímavých faktů“ – ale život vám nepromění. Zaměření této kapitoly je pochopit nezbytnost vzkříšení a jak naděje posmrtného života ovlivňuje náš vztah s Kristem. Neopouštějte směr!

LABORKA

Obraz je víc, než tisíce slov: jděte na pohřeb, do pohřební obřadní síně nebo na hřbitov. Mluvte o nejbližší osobě každého z vás, kterou jste ztratili. Při tomto rozhovoru si promluvte o smrti a životě po smrti.

Jaké to pro vás bylo, když vám zemřel někdo blízký?

Jak vnímá váš učedník život po smrti?

Bojí se zemřít? Pokud ano, čeho se na smrti bojí?

Na co se naopak váš učedník těší nejvíc, když se bavíte o životě po smrti?

STARTÉR

Doporučené myšlenky, kterými začít:

- 1 Pokud se bojíš smrti, napiš důvody proč. Jakmile je sepišeš, napiš si vedle nich biblické verše, které tyto myšlenky vyvrací.
- 2 Pokud se smrti nebojíš, sepiš, jak realita posmrtného ovlivňuje tvůj každodenní život.
- 3 Vypiš pár myšlenek, které budou začínat větou: „Bože, těším se na to, až tě uvidím, protože...“

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Tyto myšlenky o vzkříšení jsou podstatně hlubší než některé z předchozích kapitol. Modlete se za učedníkovu pochopení a otevřenost a za to, aby se Bůh sám zjevil.
- Modlete se za to, aby z učedníkovy života zmizel veškerý strach ze smrti.
- Modlete se za to, aby učedník poznal, že tento život je jen dočasný, a modlete se za to, aby tato vidina přinesla touhu žít jinak.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEPTĚJTE SE VAŠEHO UČEDNÍKA:

Co by bylo napsáno na tvém náhrobním kameni, co by odráželo tvůj duchovní život tady na zemi?

Když zvážíš, jak učedník na tuto otázku odpověděl, kdy přichází Bůh na scénu? Využijte toto cvičení ke zkoumání toho, co bylo tak důležité pro vašeho učedníka, že si to dal na náhrobní kámen. Je to více o tom být dobrým člověkem, zodpovědným rodičem, nebo být následovníkem Ježíše Krista?

ROZCESTNÍK

Většina křesťanů věří, že Ježíš vstal z mrtvých. Ale když se jich zeptáte na důvod „proč“, dokážou vyplodit jenom velmi zkrácenou odpověď. Jsou určité oblasti na cestě učednictví, které by měl být učedník schopen zformulovat vlastními slovy: toto je jedna z nich. A ne pro nějaké přihlouplé akademické řeči. Pokud upřímně zvažují rozhovor o Kristu s nevěřícím, bude pro ně důležité, aby byli schopni dát na tuto otázku rozumnou odpověď.

Protože bude v další knize kapitola, která se zaměřuje na skutečnost, že máme jenom jeden život a musíme ho žít pro Boha, připravuje tato kapitola půdu pro onu myšlenku. Naděje na věčnou budoucnost by měla změnit dočasnou současnost. Klíčové je: „Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.“

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.
Filipským 1:21

VOLITELNÉ ČTENÍ

Kazatel 7:2, Žalmy 39:4-5, 1. Korintským 15:36, Kazatel 3:11, 2. Korintským 4:16-18, 1. Korintským 15: 3-8, 1. Korintským 15:17, Židům 9:23-26, Římanům 4:25, Římanům 8:34, Římanům 5:12-13,17, 1. Korintským 15:54-56, Izajáš 25:8, Zjevení 21:4, 1. Petrův 1:3-5, Jan 17:24, 1. Korintským 13:12, Filipským 1:21-24

ÚVOD

Lidé se bojí různých věcí – pavouků, výšek, hadů, tmy, a tak dále, a tak dále... Jedním z největších strachů, který máme, je ale strach ze smrti.

KDYŽ SE NĚČEHO BOJÍME, CHCEME SE TOMU VYHNOUT. ZA KAŽDOU CENU. ALE VYHNOUT SE SMRTI JE NEMOŽNÉ. NIKDO PŘED NÍ NEUNIKNE.

Bůh nám neustále připomíná, že náš život na zemi je krátký. Používá rozmanitou škálu obrazů, aby zdůraznil pomíjitelnost života – polní travu, stíny, dech atd. Jinými slovy: každý člověk se na této planetě plaví vstříc horizontu věčnosti. Život tak, jak ho známe, končí. A přichází *strach*.

Jaké ale máme důvody bát se smrti? Pro některé je to *bolest*, která je s umíráním často spojena. Pro další je to proces přecházení ze života do smrti. Ale pro většinu je to posmrtný život, který přináší tento neustávající pocit neklidu. Malé děti se bojí tmy, protože přes ni nevidí, co na ně číhá ze všech koutů. Úplně stejné je to s dospělými, jen si místo tmy dosadíte smrt. Jak proplouváme životem, nevidíme za horizont konce našeho pozemského života.

Jób se ptal na otázku, kterou si klade spousta lidí: „Zemře-li muž, rozpadne se. Zhyne-li člověk, kam se poděl?“ Bez vědomí toho, co se bude dít, až zemřeme, bychom se alespoň trochu měli bát toho, co bude... nemyslíte?

JÓB 14:10

PŘESTO EXISTUJÍ LIDÉ, U KTERÝCH SE ZDÁ BÝT STRACH ZE SMRTI PODSTATNĚ MENŠÍ.

Pro většinu z nich platí, že věří na život po smrti. Valná část z nich jsou ale lidé, kteří si život po smrti přímo nárokují. Bez jasných důkazů o životě, který přichází po smrti, nám strach a pochybnosti zůstanou.

Pamatujte na to, že Bůh vložil touhu po věčnosti do našich srdcí. Chce, abychom byli horliví a nadšení z našeho dalšího života, nikoliv abychom byli plni strachu a úzkosti. A tak přišel s nejúžasnějším důkazem do soudní síně lidských skeptických myslí, aby dokázal, že život po smrti je. A tím důkazem bylo vzkříšení Ježíše Krista.

V průběhu dějin víme o spoustě lidí, kteří o sobě tvrdili, že se vrátili zpět do života ze smrti.

JE ALE NĚCO, CO KRISTOVO VZKŘÍŠENÍ OD TĚCH OSTATNÍCH ODLIŠUJE: DŮKAZ.

Jaký důkaz? Nejsilnějším důkazem je výrazný počet očitých svědků, kteří viděli Kristovo fyzické vzkříšení. Nejen pár svědků, ale stovky.

Záznam o tomto důkazu máme v Pavlově dopise Korintským. Jen tak mimochodem: jednalo se o veřejný dopis.

Pavel v dopise píše následující slova: „Ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; *většina z nich je posud na živu*, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.“

1. KORINTSKÝM 15:5-8

TENTO DOKUMENT, KTERÝ BYL VEŘEJNĚ DOSTUPNÝ VŠEM, ABY HO ČETLI, NEBO VYVRÁTILI, JE DŮKAZEM PEVNÝM JAKO SKÁLA Z NĚKOLIKA DŮVODŮ.

Pokud by se Ježíš ukázal jenom někde jednomu člověku a dalšímu zase jinde, mohli bychom prohlášení těchto lidí dát do škatulky těch, kteří tvrdí, že viděli sněžného muže nebo lochnesku... Pouze jeden jedinec. Ale Pavel nám píše, že Kristus se zjevil více než 500 bratřím **najednou**. To už je silný důkaz. A další jasná skutečnost, kterou Pavel zmiňuje, je ta, že většina z těch 500 mužů byla stále naživu, když psal tento veřejný dokument. Každý z nich měl příležitost přijít a vyvrátit pravdivost tohoto tvrzení. Ale nikdo to neudělal.

V první kapitole knihy Skutků máme napsáno, že „jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím“. 40 dní... to je zhruba měsíc a půl interakce s lidmi poté, co se vrátil ze smrti do života!

SKUTKY 1:3

Pamatujte si na to, že smyslem naší existence je, abychom měli vztah s Bohem. Kristovo vzkříšení demonstruje, že náš vztah s ním může pokračovat *i po smrti*. Není úniku před skutečností, že nás vánek našeho života pomalu odváne do věčných lovišť. Ale vzkříšení Ježíše boří jakýkoliv strach či úzkost z umírání.

I přesto, že je smrt největším strašákem pro většinu lidí, říká nám Pavel, že se těší na to, až se přehoupne přes horizont do dalšího života, *právě kvůli jeho vztahu s Kristem*.

NEBYLA TO JEN NĚJAKÁ TEORIE. NEBYLO TO JEN NÁBOŽENSTVÍ. NEBYLA TO DOKONCE ANI JEN POUHÁ NADĚJE. BYLA TO *REALITA*.

A není divu, že Pavel vykl tak odvážné stanovisko, když řekl: „Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne zisk.“ Ať se sebevíce snažíte najít v Pavlově hlase strach, nenajdete ho tam. Není tam. „Smrt je pro mne zisk.“

FILIPSKÝM 1:21

POZNÁMKY

KAPITOLA

Když se Ježíš vrátil ze smrti, dal nám tím jistotu, že smrt není tím, kdo má poslední slovo. Ale byl tohle ten jediný důvod pro vzkříšení? Nikoliv. Smysl vzkříšení Ježíše má mnohem širší záběr než pouze důkaz toho, že život po smrti existuje.

Mrkněte se na pár příkladů:

ZVRAT PROKLETÍ

Skrze Adama se dostala gravitace hříchu a smrti do nás všech. Tato smrt byla duchovní i fyzická. Vzkříšení ale toto prokletí láme a převrací.

1. KORINTSKÝM 15:22

BOŽÍ MOC

Bůh neustále zjevoval, že má moc nad všemi prvky stvoření – větrem, ohněm, vodou, zemí, prostorem... Vzkříšení Ježíše bylo důkazem toho, že Bůh má moc i nad životem a nad smrtí.

EFEZSKÝM 1:19-20

POTVRZENÍ

Spousta náboženských vůdců a učitelů slibovala neobyčejné věci. Ježíš mluvil o tom, že vstane z mrtvých. Vzkříšení se stalo potvrzující pečeti Ježíšova vyučování.

MAREK 8:31

NAPLNĚNÍ DÁVNÝCH PROROCTVÍ

Vzkříšení bylo prorokováno staletí před tím, než Ježíš chodil po této planetě. Tím, že byl vzkříšen z mrtvých, naplnil Písma.

ŽALMY 16:10

NAŠE VLASTNÍ VZKŘÍŠENÍ

Písmo nám říká, že budeme vzkříšeni k věčnému životu. Naše vlastní vzkříšení je závislé na tom, že nám někdo prorazil cestu.

SKUTKY 26:22-23, ZJEVENÍ 1:4-5, KOLOSKÝM 1:18

KRISTUS ŽIJE V NÁS

Ježíš slíbil, že po jeho smrti a vzkříšení pošle Ducha svatého, aby přebýval v nás, kteří v něho věříme. To by bylo nemožné, pokud by byl Ježíš pořád jenom mrtvolou, která leží v hrobě.

JAN 14:19-20

DUCHOVNÍ MOC PRO NÁS

Bůh nám dává sílu pro to, abychom žili život plný moci – mocnou sílu k životu, ve kterém s ním budeme chodit.

EFEZSKÝM 1:19-20

VYMAŽTE VKŘÍŠENÍ A VŠECHNY TYTO VĚCI ZMIZÍ S NÍM.

Vidíte už, jak nesmírně důležité bylo pro Krista vstát z mrtvých? Ale k těmto důležitým významům vzkříšení musíme přidat ještě jeden důvod. Hluboký důvod, pro který je vzkříšení Krista rozhodující pro naše myšlení.

MŮŽEME ZAČÍT TÍM, ŽE SE BUDEME PTÁT NA PÁR PROVOKATIVNÍCH OTÁZEK...

- Naše hříchy nám byly odpuštěny díky tomu, že za nás šel Ježíš jako zástupná oběť na kříž, že ano?
- A díky jeho krvi nám byla dána příležitost, abychom se zbavili veškeré viny a hanby – dostali se do stavu beztlíže ... pamatujete?
- **Ale je na kříži tato transakce ŘÁDNĚ DOKONČENA?**
- Kdyby naše vykoupení proběhlo pouze skrze ukřižování, bylo by možné být vykoupení, pokud by Ježíš zemřel a prostě zůstal pohřben?
- Pokud by kříž byl poslední kapitolou našeho omilostnění, nestačilo by, kdyby Ježíš umřel, zůstal v hrobu a voila – mise splněna – jsme omilostnění?

1. KORINTSKÝM 15:1-5

Vypište 3 pilíře evangelia. (v. 3-4)

Boží plán přesahuje kříž a zahrnuje vzkříšení. Jakkoliv velkolepý a mocný kříž je, plán a zpráva o evangeliu zahrnuje vzkříšení.

UPOZORNĚNÍ: chystáte se přečíst jeden z nejožehavějších veršů v Novém zákoně.

NEBYL-LI VŠAK KRISTUS VZKŘÍŠEN, JE VAŠE VÍRA MARNÁ, JEŠTĚ JSTE VE SVÝCH HŘÍŠÍCH

1. KORINTSKÝM 15:17

Je něco, co vás udivuje na této pasáži? Pokud ano, co?

V dobách Starého zákona Bůh ustanovil takzvané smírčí obřady, kdy velekněží přinášeli oběť za úplné odpuštění hříchů svých a hříchů lidu Izraele.

LEVITICUS 16:1-17 Je těžkým textem, který popisuje detaily smírčích obřadů, je však pro nás nezbytně nutný pro pochopení moci Kristova vzkříšení.

Jak se nazývá posvátné místo, kam mohl Aaron (velekněz) jít jenom v určený čas? (v. 2)

Jak musel velekněz připravit sám sebe před tím, než na toto posvátné místo vstoupil? (v. 4)

KLÍČOVÁ OTÁZKA: Jsou zvířata dostatečnou obětí? Co se stalo po této oběti? (v. 15)

Kolik lidí mohlo vejít na nejsvětější místo, aby vneslo krev? (v. 17)

Tento úkon přinášející odpuštění je nazýván **ospravedlnění**, jedná se o pojem, který je spojený se soudní síní.

Právní definice ospravedlnění je: *Obhájit se tím, že předvedu uspokojivý důkaz.*

Může to vypadat tak, že právník přinese do soudní síně důkaz, **jímž uspokojí soudce**, který poté pronese výrok: Nevinen. V odpuštění od soudce **je jednání dokonáno**: to je ospravedlnění.

Ale co by se stalo, kdyby onen právník vlastnil dokonalý důkaz, a měl ho ve své kanceláři? Dokonalý důkaz, který by byl zárukou toho, že bude obžalovaný označen jako nevinný, ale nepřinesl by ho k soudu? Žádný důkaz. Žádný právník. Žádné požadavky zákona by nebyly splněny. To by měl obžalovaný velký problém.

Ztrácíte se? Tady je rozuzlení: Je na právníkovi nebo advokátovi obžalovaného, aby přinesl soudci důkaz, který ho uspokojí, a vyhraje soudní stání v jeho prospěch. **Obžalovaný je plně závislý na svém právníkovi, který musí doručit důkaz, aby mohlo být dokonané ospravedlnění.**

JEŽÍŠ: VELEKNĚZ

ŽIDŮM 9:22-24

Připomeňme si jednu věc: Jak se v Božím plánu dosahuje odpuštění? (v. 22)

Ve verších 23-24 se dozvídáme, že člověkem vytvořené věci, které hrály roli ve starozákonních obětech, byly pouze kopiemi těch opravdových. Co je plnou verzí těchto „člověkem vytvořených“ svatyní?

Ježíš za nás nepochybně zemřel. Ale ve verši 24 odhalujeme něco velmi hlubokého. Co dalšího pro nás Ježíš udělal?

Kde se pro nás zjevil?

ŽIDŮM 9:25-26

Jaký je rozdíl mezi Kristem a všemi kněžími, kteří po dlouhá léta vykonávali oběti? (v. 25)

Když se Ježíš zjevil jednou a pro všechny v nebi a přinesl sám sebe jako důkaz za výkupné, co tím pro nás udělal? (v. 26)

ŘÍMANŮM 4:25

Jaké jsou dvě fáze, které musel Ježíš podstoupit, aby nám mohl dát spasení?

Může být jedna bez druhé?

S myšlenkami této studie v hlavě sepište vlastními slovy, čím je vzkříšení nezbytné v Božím plánu záchrany. Zvažte při tom ještě jednou i tento verš:

**... NEBYL-LI VŠAK KRISTUS VZKŘÍŠEN, JE VAŠE VÍRA MARNÁ,
JEŠTĚ JSTE VE SVÝCH HŘÍŠÍCH.**

1. KORINTSKÝM 15:17

PŘÍBĚH

PRŮVODCŮV PRŮVODCE

ZAMĚŘENÍ KAPITOLY

Bůh udělal poslední krok ve vztahu tím, že k nám přišel v Duchu svatém a záhadně žije uvnitř našich pozemských těl. Bez Božího Ducha je mnoho věcí v našich duchovních životech nemožných. Přesto je toto jen dalším projevem milosti, kterým byl Bůh skrze nás schopen učinit věci, kterých by pro nás samotné bylo nemožné dosáhnout.

Tento rozměr vztahu byl umožněn skrze Ducha a dává nám povědomí Boží blízkosti, jistotu, že Duch v nás přebývá, moc a schopnost žít život, který pro nás Bůh zamýšlel.

A je to přesně to, proč nám Ježíš připomínal v Janovi 15:5: „*Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojně ovoce; **neboť beze mne nemůžete činit nic.***“ Jinými slovy: je nemožné, abychom udělali cokoliv, co by za to stálo, bez Boha.

RADA NA ZAČÁTEK

Při našem snažení rozeznat přítomnost Ducha svatého v životě člověka si musíme něco vyjasnit: nejsme Bůh. Potřebujeme ho, aby nasměroval naše záměry a citlivost. Jedině Bůh vidí do srdce člověka. Na druhou stranu, pokud máme nějaké pochybnosti, jestli někdo prožil duchovní znovuzrození, byli bychom líní, kdybychom se jimi nezabývali.

Obzvlášť v posledních přibližně padesáti letech přineslo téma Ducha svatého spousty nových směrů. Nepouštějte se do jiných materiálů, než jsou tyto. Naším cílem je postavit základy, na kterých budeme později stavět. Následující kapitoly se budou zabývat dílem Ducha svatého do větší hloubky. Mějte na mysli, že jste v určité části celého procesu a některé základy musí být nejprve položeny.

Bud'te upřímní ohledně Božích záhad. Pokud bychom je všechny rozluštili, už by to nebyly záhady! Přítomnost Ducha svatého v lidském těle není pouze úžasná, ale také matoucí. Nemusíte ji do detailu celou popsát – ve skutečnosti ani nemůžete!

LABORKA

Přípravte překážkovou dráhu s libovolnými překážkami (nádoby, květináče, pánve, židle, případně pro trochu intenzivnější zážitek využijte napínáčky nebo třeba pastičky na myši). Váš učedník bude mít zavázané oči. Bude se muset plně spoléhat na váš hlas – jako na hlas svého průvodce, který ho povede z bodu A do bodu B přes onu překážkovou dráhu.

Tato laborka naučí vašeho učedníka, že nemůže udělat byt' jen jediný krok ve svém životě, aniž by spoléhal na osobu Ducha svatého. Pokud má váš učedník problém s rovnováhou, můžete ho podpírat a projít překážkovou dráhu s ním.

STARTÉR

Doporučené myšlenky, kterými začít:

- Bože, bez tebe mi připadá nemožné...
- Bože, všímám si, že můj život proměňuješ tím, že...
- Jedna z oblastí, které se snažím zvládnout sám bez Boha, je...

MODLITEBNÍ NÁMĚTY

- Modlete se za rozlišování. Dokážete rozpoznat dílo Ducha v učedníkově životě? Vidíte v něm touhu po Bohu? Vidíte věci, které odevzdal Bohu? Vidíte změnu?
- Modlete se, aby se učedník naučil opřít se od Ducha svatého v duchovním boji.
- Modlete se za probuzení, jsou věci, které jednoduše nezvládneme udělat bez Ducha svatého v nás.
- Modlete se za střídmost. Učení o Duchu svatém se může stát nepřiměřeně zvláštním. Pokud nebudete opatrní, učedník začne vyhledávat moc Ducha, ale přestane hledat Boha samotného.

PROVOKATIVNÍ OTÁZKA

ZEPTĚJTE SE VAŠEHO UČEDNÍKA:

Pokud by sis byl stoprocentně jistý, že Bůh neexistuje, v čem by byl tvůj život jiný?

Často bereme zázraky každodenního života okolo nás za samozřejmé. A právě proto je čas od času užitečné nepřemýšlet nad tím, co máme, ale představit si, jak by to vypadalo, kdybychom to neměli. Doufejme, že tato otázka vyprovokuje myšlenky o tom, jak prázdný by byl život bez Boha. A když už do toho budete ponořeni, tato otázka má potenciál zesílit uznání, že Bůh nejen existuje, ale že dokonce žije v nás.

ROZCESTNÍK

Umíte rozeznat přítomnost Ducha Božího v učedníkově životě? Pokud ne, čeká vás těžký rozhovor, ve kterém se svého učedníka zeptáte, jestli je oddaný Duchu Svatému. To ale neznamená, že to má učedník všechno srovnané! Existuje v církvi hodně lidí, kteří přijali Krista do svého života, ale nerostou ve svém duchovním životě, protože nejsou otevření působení Ducha svatého v jejich životech. Pokud se tohoto rozhovoru bojíte, přistupte k němu s láskou a se zájmem o vašeho učedníka, a se zbytkem spoléhejte na Ducha svatého.

UČEDNÍKŮV ÚKOL

VERŠ NAZPAMĚŤ

Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. *Římanům 5:5b*

VOLITELNÉ ČTENÍ

Jan 14:16-18, Jan 15:5, Jan 3:8, Římanům 8:14, Jan 7:38-39, Jan 16:7-8, Skutky 1:4-5, Skutky 2:1-4, Skutky 2:33, 2. Korintským 3:3, Jan 3:6, Titovi 3:4-6, 1. Korintským 3:16, 1. Korintským 12:12-13, 27, Efezským 4:4-6, Zacharjáš 4:6, Marek 13:10-11, 1. Korintským 2:10-13, 1. Janův 4:4, Galatským 5:22-23, 1. Korintským 12:4-7, 1. Korintským 2:13

ÚVOD

LIDSTVO PO DOBU SVÉ EXISTENCE NARÁŽÍ NA RŮZNÁ SETKÁNÍ A ZKUŠENOSTI, KTERÉ PŘESAHOJÍ JEHO PŘIROZENÉ MOŽNOSTI.

Můžeme to shrnout jako zkušenost s *Nemožným*. Například, kdo dokáže plně pochopit rychlost světla nebo rozpínavost vesmíru? Tyto věci je *Nemožné* úplně pochopit.

Nebo se zamyslete nad tím, co je fyzicky *Nemožné*. Nemůžeme třeba jen tak začít mávat rukama a vzlétnout... To je prostě *Nemožné*. Nemůžeme běžet rychlostí 100km/h, nebo obeplavat kraulem svět na jeden záťah, nebo hodit kamenem 10 km daleko. To je prostě *Nemožné*. Jinými slovy, lidé mají hranici „*Nemožnosti*“, kterou nelze překonat.

TO SAMÉ PLATÍ PRO DUCHOVNÍ SVĚT.

Od *Bodu Nula* víme o tom, že nás Bůh stvořil s jasným cílem, abychom s ním měli blízký vztah. Ale v období Starého zákona se toto zdálo pro mnohé nemožné, protože se Bůh zjevoval ve formách, se kterými nebylo možné mít vztah, jako například v oblakovém sloupu nebo v ohni. Dokonce i v chrámu, v místě, které bylo přímo určené k uctívání, mohl vejít do nejsvětější svatyně pouze velekněz. Pro obyčejného smrtelníka byla myšlenka blízkého vztahu s Bohem nemyslitelná.

Kristus přišel na zem, aby to změnil tím, že učinil možným, co se zdálo být nemožné. Ježíš investoval svůj čas zde na zemi do toho, aby budoval blízké, duchovně zaměřené vztahy. Ale jak by mohly tyto vztahy pokračovat poté, co se naplnil jeho čas na zemi?

Předtím, než Ježíš opustil zemi, dal svým učedníkům slib. „A já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.“

JAN 14:16-18

JEŽÍŠ SLIBOVAL, ŽE AŽ NEBUDE FYZICKY PŘÍTOMNÝ NA ZEMI, ZASTOUPÍ HO DUCH SVATÝ, DÍKY KTERÉMU BUDEME MOCI MÍT BLÍZKÝ VZTAH S BOHEM.

A to dává smysl. Bůh, který velmi touží po tom, aby s námi měl vztah, vymyslel způsob, jak to udělat. Při *Druhém Bodě Nula* (našem duchovním narození) do nás vstupuje Duch svatý a umožňuje nám, abychom prožili smysl našeho stvoření. Jakmile se v nás Duch svatý usadí, Bůh nás začne proměňovat skrz naskrz.

Bůh nám tento proces vyjasňuje. „... a oblečte nového (člověka – při našem znovuzrození), který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele.“ Zkuste popřemýšlet nad tím, jak důležité je pro Boha nalít Ducha svatého do našich životů.

KOLOSKÝM 3:10

Bůh dělá to, co my nedokážeme. Pouze on může do našeho života přinést hlubokou změnu, která je stálá a která prostupuje z našeho vnitřního člověka navenek. Pouze Bůh může proměnit naše životy tak, abychom mu byli více podobní.

JE **NEMOŽNÉ**, ABYCHOM TAKOVOU ZMĚNU UDĚLALI SAMI, ANIŽ BY V NÁS ŽIL DUCH SVATÝ.

Když učiníme z Ducha svatého základní kámen našich životů, začneme na své životní cestě učedníka vyhledávat cesty, po kterých nás chce Bůh vést, aby nás změnil.

ALE NENECHTE SI UNIKNOUT REALITU TOHOTO ZÁKLADNÍHO KAMENE: NEBUDEME NA STEJNÉ VLNĚ JAKO DUCH SVATÝ, JE **NEMOŽNÉ**, ABY DO NAŠICH ŽIVOTŮ PŘIŠLA ZMĚNA.

POZNÁMKY

KAPITOLA

Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?

1. KORINTSKÝM 3:16

V období Starého zákona Bůh přicházel a naplňoval stavby, které byly postaveny lidmi – stany, budovy, kostely. Ale dnes, nebo lépe řečeno posledních dva tisíce let, Bůh naplňuje “stavby”, které postavil on sám – lidské bytosti.

Bylo by pro nás přirozené si myslet, že Duch svatý je něco jako putovní síla. Tedy něco jako Luke Skywalker a jeho „Nechť tě provází síla...“. Nebo máte možná při zmínce o Duchu svatém na mysli nějakou duchovní energii. Nebo možná vás napadá, že je Duch svatý mystický nárůst vaší moci seslaný Bohem. Možná by bylo snadné vtěsnat Ducha svatého do tvrzení, že je to nějaké mystické hnutí, které je sesláno od Boha při významných událostech (a obvykle jen na výjimečné lidi).

Ale pozoruhodná pravda je, že Duch svatý je osoba. Ani síla, ani energie, ani nějaký proud moci – ale osoba Boží. Je snadné to pochopit? Ne, je to *nemožné*.

Vypište v pár slovech vlastnosti, které nám pomohou pochopit, že je Duch svatý osobou.

ZJEVENÍ 2:7 _____

ŘÍMANŮM 8:27 _____

JAN 14:26 _____

ŽIDŮM 10:29 _____

SKUTKY 5:3-4 _____

MATOUŠ 12:31-32 _____

EFEZSKÝM 4:30 _____

Duch svatý není jenom tak nějaká osoba, ale je to osoba Boží.

DUCH VĚČNÝ
ŽIDŮM 9:14

SVATÝ VŠEMOHOUCÍ
LUKÁŠ 1:35

JE VŠUDYPŘÍTOMNÝ
ŽALMY 139:7

■ VŠEVĚDOUCÍ
■ 1. KORINTSKÝM 2:10-11

A PROČ JE VLASTNĚ DŮLEŽITÉ UVĚDOMIT SI, ŽE DUCH SVATÝ JE OSOBA?

1. VZTAH

Bůh nejvíce ze všeho touží po tom, mít s námi blízký vztah – a nemůžete jen tak prožívat vztah s nějakou „silou“.

2. OSOBA, NIKOLIV SÍLA

Bůh chce, abychom následovali jeho. Nikoliv, abychom se v životě hnali za nějakým zábleskem, emocemi nebo mocí.

SKUTKY 8:9-24

Jaký falešný dojem měl Šimon?

ŽALMY 42:1-2

Jaký je ve srovnání s Šimonovým přístupem přístup Davida?

3. SPOLEČNÍK

Když vezmeme v potaz, že v nás přebývá jedna Boží osoba, uvědomíme si, že ji s sebou bereme doslova všude, kam jdeme, a že s námi prožívá všechno, co prožíváme my. To by mělo ovlivnit naše jednání.

Jaká je vaše reakce na to, že je s vámi Bůh vždy plně přítomen? Uklidňuje vás to, nebo vás to zneklidňuje? Proč?

**NEBOŤ U BOHA NENÍ
NIC NEMOŽNÉHO.**

LUKÁŠ 1:37

NEMOŽNÉ

Na tu samou pravdu se můžeme kouknout i z opačného úhlu pohledu: nic není možné bez Boha. Celý náš život by byl „Nemožný“, kdyby Bůh nebyl jeho součástí. Bez Ducha svatého bychom skončili s dlouhým seznamem „Nemožných“ věcí. Když začneme žít v kontextu Božího království, narážíme na jednu „Nemožnost“ za druhou, pokud v nás nepřebývá Duch svatý.

Ať už jsme jakkoliv chytří, nadaní nebo vlivní, je nemožné splnit to, co od nás Bůh očekává v našem životě, bez jeho Ducha. Bůh chce, abychom se pevně drželi této pravdy:

NE MOCÍ ANI SILOU, NÝBRŽ MÝM DUCHEM, PRAVÍ HOSPODIN ZÁSTUPŮ.

ZACHARJÁŠ 4:6

Zvažte některé z těchto „Nemožností“ – a při tom přemýšlejte o tom, jak nezbytně nutné bylo pro Boha vlít do našich životů svého Ducha. Tento seznam by mohl být nekonečný, ale zkuste alespoň následujících pět hlavních bodů, které vás nasměrují k myšlence, že: **u Boha není nic nemožného**. Doplňte...

Bez Ducha svatého je **nemožné**....

JAN 3:5

“Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.”

Bez Ducha svatého je **nemožné**....

ŘÍMANŮM 8:7-9

“Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídit Božímu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.”

Bez Ducha svatého je **nemožné**....

ŘÍMANŮM 8:26

“Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.”

Bez Ducha svatého je **nemožné**....

SKUTKY 1:8

“Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.”

Bez Ducha svatého je **nemožné**....

EFEZSKÝM 6:10, 18

“A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. - V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne.”

Jakým věcem, které se vám zdají být **nemožné** bez Ducha svatého, čelíte ve svém životě?

Jak jste se s nimi snažili vypořádat na vlastní pěst?

PŘÍBĚH

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. In the top-left corner, there is a large, light gray watermark logo that reads "UB" followed by a small square icon. The rest of the page is empty except for the lines.

